

Univerzita Palackého v Olomouci

Pedagogická fakulta

Katedra hudební kultury

Petra Dudová

**Dechová hudba Moravská Veselka
včera a dnes**

Bakalářská práce

Vedoucí práce: Mgr. Lenka Kružíková, Ph.D.

Olomouc 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně s využitím uvedených spoluprací v podobě rozhovorů, dále pak pramenů a literatury.

Datum: 17. června 2019

.....
podpis

Poděkování

Na začátku mé samotné práce bych velice ráda poděkovala v první řadě paní Mgr. Lence Kružíkové, Ph.D., která mi i přes své jiné a daleko krásnější povinnosti, myšleno očekávání dětí, byla vždy ku pomoci, od začátku se mě snažila nasměrovat správným směrem a poskytla mi neobyčejné rady, bez nichž by se mi práce psala daleko těžší. Stejně tak patří můj vděk kapelníkovi a manažerce kapely - manželům Školoudíkovým: kapelníkovi za jeho věnovaný čas a vždy podanou nápomocnou ruku i přes jeho permanentní zaneprázdněnost, a manažerce, člence souboru, která byla jeho součástí už od jeho samotného začátku a zasvětila mě tak do milých vzpomínek kapely z časů starších, i těch nedávných. Mé poděkování patří také panu Mgr. Vítězslavovi Kružíkovi, Ph.D., za jeho obeznámení se skutečnostmi a zkušenostmi s dechovými soubory ze zahraničí, dále pak panu Ing. Václavovi Štěrbovi za jeho čas během natáčení nového CD nosiče Moravské Veselky pro rozhovor plný obohacujících témat, a všem poskytovatelům (zástupcům jednotlivých, mnou oslovených dechových kapel) rozhovoru pro kapitolu Není dechovka jako dechovka. V neposlední řadě patří můj vděk rodičům za jejich umožnění mého vysokoškolského vzdělávání, přičemž píle a mé kroky v průběhu studia vedly k práci jako takové.

OBSAH

ÚVOD	5
1. POUŽITÉ VÝZKUMNÉ METODY, STAV BádÁNÍ O ZVOLENÉM TĚMATU	7
2. NENÍ DECHOVKA JAKO DECHOVKA.....	8
2.1 Pojem dechová hudba versus dechovka	8
2.2 Pojem dechové hudby u nás z hlediska repertoáru.....	9
2.3 Pojetí dechové hudby v USA z hlediska repertoáru a obecně.....	14
2.3.1 Americká Brass Band a Marching Band ke sportu a zábavě	15
3. MORAVSKÁ VESELKA VČERA A DNES	18
3.1 Zrod dechové hudby	18
3.1.1 Veselka, nikterak nynější Moravská	18
3.1.2 Z Veselky Moravskou Veselkou	22
3.2 Současnost kapely.....	22
4. NATÁČENÍ DECHOVÉ HUDBY	27
4.1 Rozhovor s majitelem a režisérem studia PROFON, Ing. Václavem Štěrbou	27
4.2 Natočené CD nosiče Moravské Veselky	34
5. ROZHOVOR S KAPELNÍKEM MORAVSKÉ VESELKY, MGR. JAROMÍREM ŠKOLOUDÍKEM, PH.D.....	42
5.1 Začátky kapelníka, jeho cíle a plány z hlediska repertoáru	42
5.2 Přínosné spolupráce s televizními stanicemi v roce 2017	48
ZÁVĚR.....	52
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	54
SEZNAM TABULEK	56
SEZNAM OBRÁZKŮ.....	56
PŘÍLOHY	57
ANOTACE	81

ÚVOD

Ani dnes, ve 21. století, není pravidlem, a dovolím si říci, že naštěstí, aby tradice přestaly být tradicemi a musely se přizpůsobit dnešní zmodernizované době. Kdyby tomu tak bylo, poslouchala by se už jen hudba stylu pop, rock, rap, metal a další, které se začaly vyvíjet až v průběhu 20. století, a náš zlatý folklor by tak upadal v zapomnění. Přitom takové lidové písně mezi lidmi tradovaly odjakživa. Již v útlém věku jsme se všichni seznamovali s lidovými písničkami, které znal a dodnes zná každý - snadno se zapamatovaly, byly a jsou líbivé, měly výchovnou funkci a všestranně nás rozvíjely.

A ať už lidé žili ve městech či na vesnicích, všichni si zpívali takové písně, jež dříve od někoho slyšeli. Je tu tedy řeč o ústní lidové slovesnosti. Těchto zpívánek si později všimli jistí autoři, kteří je poupravili a sepsali k nim hudební podklad.

Na stejný způsob začaly s postupem času vznikat i písně nové, ovšem stále na téma každodenní rutiny, lásky, štěstí či smutku. Takové melodie (lidové, ze života) taktéž tvořily základ repertoáru každé začínající dechové hudby. Asi nejznámějšími autory dechovek byli a jsou Václav Maňas, Jaromír Vejvoda, Blahoslav Smišovský nebo Miloslav Procházka, Antonín Perníčka či Zdeněk Gurský, kteří se svými skladbami vryli do paměti všem posluchačům i samotným členům dechových souborů.

Čas plynul dál a s novou narůstající generací rostla i posluchačova náročnost: nechtěl neustále dokola slyšet to samé, třebaže v podání jiného hudebního tělesa. Lidé chtěli slyšet víc, toužili po něčem novém, „neposlouchaném“, ať už u nás či v zahraničí. A proto se i zprvu „jen“ muzikant časem stal též autorem vlastních skladeb, vlastních aranžmá, jimiž přispěl do repertoáru kapely jeho, nebo těch ostatních, ovšem především do té své - šlo tu přece o to být něčím originální, někým, kdo okamžitě zaujme.

Pro takový krok se rozhodla i dechová hudba ze Sušic u Přerova, Moravská Veselka, jež v posledních letech navázala spousty nových spoluprací s hudebními skladateli a aranžéry, kteří se již několikátým rokem starají o výjimečnost, odlišnost a originalitu kapely. Ta už pěkných pár let nabízí nejen kvalitní dechovkový repertoár, ale spousty krásných úprav populárního žánru, jenž stále nezná konce, každým rokem své posluchače obohatí o další poslechový zážitek a svým repertoárem tak oslovuje širokou veřejnost rozmanité věkové kategorie.

Důvodem, proč jsem se rozhodla zaměřit se právě na dechovou hudbu Moravskou Veselku, je holý fakt, že já sama jsem jejím členem již přes 10 let a od prvních let se mi stala druhou rodinou. Během mých začátků jsem měla sotva 11 let a mezi vrstevníky byla skutečnost, že zpívám hudební žánr dechovku, velikou legrací. I proto jsem s postupem času byla hrdá na to, že jsem mohla říci, že Moravská Veselka není dechovka jako každá druhá, a naopak se nebojí prezentovat se i s jinými hudebními žánry. Dnes jsem pyšná, že spolu s ostatními podporujeme folklor, a zároveň si tak kdykoliv mohu zazpívat i žánry mně osobně bližší, ačkoliv jsem na dechovce doslova vyrůstala.

Práce je rozčleněna do 5 kapitol, z nichž v druhé pod názvem Není dechovka jako dechovka ujasňuji definice a pojetí pojmů dechová hudba a dechovka, a poté porovnávám pojetí dechové hudby, včetně obměny jejího repertoáru, jak v České republice, tak v zahraničí, konkrétně v USA (zároveň jsou zde obsaženy první rozhovory); kapitola třetí, Moravská Veselka včera a dnes, je čistě věnována historii a současnosti kapely; Dechová hudba v nahrávacím studiu - zde se píše další rozhovor, který pojednává jak o nahrávacím studiu PROFON, tak o trhu s CD nosiči; název poslední kapitoly napovídá sám, čemu je věnována, a sice rozhovoru s kapelníkem Moravské Veselky, Mgr. Jaromírem Školoudíkem, Ph.D.

Celou práci uzavírá obrázková příloha, poskytující nahlédnutí do tajů a soukromí dechové hudby, ať už prostřednictvím repertoáru nebo fotografií.

Petra Dudová

1. POUŽITÉ VÝZKUMNÉ METODY, STAV BĚDÁNÍ O ZVOLENÉM TÉMATU

Cílem mé bakalářské práce je poukázat na obměnu a oživení repertoáru Moravské Veselky, jež je zároveň předmětem práce, a dechových kapel jiných se záměrem oslovení i generace mladší, která se ať už jakkoliv na akcích s dechovou hudbou podílí, či s ní přijde jakkoliv do kontaktu. Zároveň tak chci podat základní informace o tomto neobyčejném dechovém souboru od historie až po jeho současnost s náznakem obohacení repertoáru díky navázání spolupráce s aranžérem a muzikantem, Karlem Matiašem, dále hudebním skladatelem Antonínem Perníčkou, a stejně tak je mým cílem vyzdvihnout spolupráce s televizní stanicí Šlágr TV a Českou televizí, které příznivě ovlivnily sledovanost a přízeň diváků spolu s posluchači, včetně těch o mladší věkové kategorii.

K tomu všemu je za potřeby užít prameny literatury a zdroje. Ovšem pracovat s tématem, k němuž je minimální přísun pramenů, je vskutku náročnější. Jediné kroniky dechové hudby, o níž se v práci píše, byly přínosem ke kapitole o historii a současnosti Moravské Veselky. Ovšem většina textů je založena na vlastních vědomostech autorky, dále skutečnostech, webových stránkách a především na rozhovorech, z čehož vyplývá, že výzkumná metoda práce je kvalitativní, čili je obsáhlá mnoha rozhovory. Této výzkumné metody je plně využito v kapitole 2., pro kterou rozhovory poskytli zástupci autorkou oslovených dechových hudeb z České a Slovenské republiky, a zároveň tak souhlasili s citací jejich osobních údajů v podobě e-mailových adres. V neposlední řadě je rozhovorů využito i v kapitolách 4. a 5., pro které byli osloveni majitel nahrávacího studia PROFON a kapelník Moravské Veselky.

Poznatky teoretické se opírají o prameny literatury, slovníky o hudební kultuře, či tituly o dechovce obecně, jako *Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby* od Milana Koukala, a výňatky z již napsané diplomové práce Bc. Jitky Hanákové: *Dechová hudba a možnosti jejího využití v hudební výchově*. V neposlední řadě autorka práce čerpala ze zahraničních a českých internetových zdrojů, jež jsou uvedeny v Seznamu pramenů, literatury a internetových zdrojů.

2. NENÍ DECHOVKA JAKO DECHOVKA

Abychom mohli pojednávat o dechové kapele Moravské Veselce a dalších, je zapotřebí si hned ze začátku ujasnit dva nepostradatelné termíny.

2.1 Pojem dechová hudba versus dechovka

Většina lidské populace vždy vnímala pojmy *dechová hudba* a *dechovka* tak, že když je řeč o dechové hudbě, bavíme se o početném souboru muzikantů, jejichž hudebními nástroji jsou především ty dechové (aerofony), a dechovka je pak žánr, kterým se toto těleso prezentuje a je pro něj specifickým. Z tohoto lze následně skupinu hráčů jednoduše označit za dechovku, tudíž tyto dva pojmy často vnímáme jako totožné. Druhá věc pak pochopitelně je, když repertoár dechové kapely je natolik bohatý, jako právě ten Moravské Veselky, že její produkce jsou napůl složeny z již zmíněných dechovek a napůl z žánru jiného. Tím tedy nelze takové těleso jednoduše označit za „jen“ další dechovku, jinými slovy „házet ji do jednoho pytle“ s ostatními, ačkoliv je složena především ze zmíněných aerofonů.

Ostatně velice shodně je takto psáno i ve *Slovníku české hudební kultury*, kde se o pojmu *dechová hudba* píše následující: ... výraz označující jak instrumentální soubory používající dechové nástroje, tak hudební repertoár. Starší česká odborná literatura používala výraz *dechová hudba* jako termín, který druhově specifikoval veškerou hudební produkci určenou dechovým nástrojům. V češtině dnes převládá tendence chápat význam slova *dechová hudba* (resp. *dechovka*) tak, že se tímto výrazem označují jednak soubory využívající nejrozličnějších dechových nástrojů, jednak příslušný repertoár, který se vyvinul do podoby specifické sféry užití, resp. populární hudby (tato sféra se tedy liší od repertoáru novějších tanečních, zvl. swingových orchestrů, skládajících se rovněž především z dechových nástrojů) [...] (1)

Ovšem ne ve všech zemích je tak pravidlem. Když bychom se podívali na Západ, tedy do sousedního Německa, zjistili bychom, že užívají dvě rozlišná označení: prvním z nich je *Blasmusik*, jež označuje spíše populární žánr, a druhým je *Bläsermusik* užívaný pro komorní tvorbu s dechovým obsazením. (1)

Dalším přínosným zdrojem k této otázce pak byla kniha *Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby* od Milana Koukala, v níž se píše, že: ... hudební teoretici dosud jednoznačně nevymezili pojem *dechová hudba*. Někteří odborníci tam

zahrnují i lidovou hudbu, folklor, ačkoliv u lidové hudby jde na rozdíl od dechovky spíše o kolektivní a anonymní tvorbu...Jiní muzikologové trvají na tom, že dechový orchestr musí mít výlučně dechové nástroje (aerofony) a bicí. Praxe je však poněkud jiná [...] Starší česká odborná literatura používala pojem dechová hudba jako termín, který druhově specifikoval veškerou hudební produkci určenou dechovým nástrojům [...] V češtině postupně převažovala tendence chápat termín dechová hudba (i dechovka) jako označení jednak souborů, které využívají různé dechové nástroje, a jednak repertoáru, jenž se vyvinul do podoby specifické oblasti (tato oblast se striktně odlišuje od repertoáru novějších tanečních, zvláště swingových, orchestrů, ve kterých také převažují dechové nástroje) [...] (2)

V diplomové práci Hanákové (2013) sama autorka praví, že „většina veřejnosti by měla vcelku jasnou představu o pojmu dechová hudba, kdyby ji někdo požádal o vysvětlení. Jejich asociace by zřejmě směřovala k tradičnímu žánru, jímž je dechovka. Tedy malý dechový orchestr (nebo kapela) repertoárově specificky zaměřený na polky a valčíky. Je to vcelku logický úsudek vzhledem k tomu, že většina kapel má v názvu podtitul dechová hudba. Jejich odpověď by se nedala určit za nesprávnou, ale spíše za neúplnou. Pod pojem dechová hudba bych tedy zařadila veškerou hudební produkci takových instrumentálních těles, které jsou složeny především z dechových i bicích nástrojů a mají společného jmenovatele, kterým je jejich společná historie.“ (3)

Po zvážení všech zmíněných úvah a odborných teorií lze usoudit, že drtivá většina lidské populace má totožný názor na to, jak chápat a rozumět těmto dvěma termínům. Dost často tedy ztotožňují označení pro dechovou kapelu názvy *dechová hudba* a *dechovka*. Na druhou stranu je dobře, že i přes tuto skutečnost si lidé uvědomují, že pojem *dechovka* zároveň označuje i typ hudebního žánru, a není tedy jednotvárný. Je tedy evidentní, že používání těchto termínů je již natolik sžito, že ať už jsou užívány tak či onak, vesměs je v kontextu vždy zřejmé, o čem je řeč.

2.2 Pojem dechové hudby u nás z hlediska repertoáru

V dobách dnešních i těch dřívějších byly napsány spousty krásných skladeb, včetně textů k nim. Skrze veliký zájem o ně se mnohé tak kapely kolikrát ujaly totožných písní. I dnes můžeme zpozorovat, že většina dechových hudeb stále vystupuje se stejnými melodiemi navzájem, byť jen s pár takovými, a to především s těmi staršími. Proto se mnohé z těchto kapel chtěly přeci jen něčím lišit, být známí svou

jedinečností. Velkým přínosem jim byl právě jejich repertoár, respektive jeho obměna či rozšíření.

Pro tuto kapitolu je čerpáno výhradně z rozhovorů, které autorce poskytli samotní kapelníci, umělečtí vedoucí či členové těch nejznámějších dechových kapel v republice, formou e-mailu.

Cíl těchto rozhovorů:

Prostřednictvím e-mailových rozhovorů je cílem poukázat na fakt, jak svůj repertoár přizpůsobily posluchačům a jejich nárokům nejen Moravská Veselka, ale i ty nejznámější dechové kapely v České i Slovenské republice. Otázka autorky byla pro všechny oslovené totožná a jasně podaná:

S postupem času byli Vaši posluchači i fanoušci jistě přehlčeni stejnými a vlastně nejznámějšími skladbami, které mohla nabízet každá druhá dechová kapela. Tudíž musel zajisté nastat zásadní krok, jímž jste se rozhodli pro rozšíření repertoáru jak novými dechovkami, tak i dalšími žánry. Určitě došlo k navázání nových spoluprací nebo se o jednotlivé písně a úpravy postarali členové Vašeho souboru. S jakými skladbami a aranžemi se momentálně prezentujete na Vašich produkcích, a jak tomu bylo i na samém začátku, než jste se začali přizpůsobovat požadavkům a náročnosti Vašich posluchačů? Na závěr dodávám prosbu o mínění jmen všech autorů.

Za Blaskapelle Gloria rozhovor poskytl člen tohoto souboru, trumpetista, pan Pavel Skopal, který svou zpověď částečně odpovídá i k podkapitole o zahraničních dechových hudbách:

Repertoár v zahraničí je trošku odlišný než vyžadují posluchači u nás. Je to dáno především mladým obecnstvem, které tyto koncerty za hranicemi našeho státu navštěvuje. Chtějí, abychom hráli temperamentní skladby, při kterých se většinou baví a skandují. Vyžadují i skladby sólové, kde interpret na svůj nástroj předvede posluchačům, jak bravurně svůj nástroj ovládá. Není to všude pravidlem, ale podle mě tak 80% posluchačů v zahraničí posuzuje dechovou hudbu podle toho, kdo zahraje vyšší tón, nebo v jak rychlém tempu, což je dle mého názoru velká škoda. Pro změnu například v Holandsku posluchači nechtějí moc sólových výstupů, raději si poslechnou

zpívané skladby, které chtějí v českém jazyce, poněvadž oni sami si trošku přivlastnili skladby dechové hudby Moravanky, která tam před léty začala koncertovat, a udělali si z těchto skladeb svůj folklor. Není nic zvláštnějšího, než když kapela z Holandska zpívá českou písničku v tomtéž jazyce, kterému nerozumí, ale foneticky ji mají naučenou. Gloria byla postavena na základě profesionálních muzikantů, aby splňovala požadavky kladené zahraničními agenturami. Tudíž musela hrát všechno, včetně sólových skladeb na té nejvyšší úrovni. Každá sekce v naší kapele má jednoho i více sólistů.

Základ repertoáru tvoří skladby z vlastní dílny. 80% repertoáru tvoří skladby kapelníka Zdeňka Gurského a jeho manželky (textařky). Tímto má Gloria velkou výhodu, že není závislá na jiných autorech a píše si skladby přímo na míru. Kromě našeho kapelníka skládám a aranžuji i já sám, ovšem velký podíl na aranžování má také náš tenorista, Jiří Tkadlec. Z nových členů stejně tak skládají a aranžují i Stanislav Orechovský, z členů dřívějších to byli trumpetista Alois Barotek a tubista Pavel Bureš. Najde se opravdu málo kapel jak u nás, tak i v zahraničí, které by neměly ve svém repertoáru nějakou skladbu právě od Zdeňka Gurského nebo Glorie obecně. Ne náhodou byl v loňském roce vyhlášen pan Gurský naším nejhranějším autorem populární hudby v zahraničí, což je velká pocta naší dechové hudbě. Mám pocit, že se dnes více méně mění repertoár snad všech dechových hudeb a to nejen u nás. Posluchači jsou možná přesyceni neustálým hraním náročných skladeb a raději dávají přednost melodické polce nebo valčíku, které si mohou zazpívat. Netvrdím, že by se kapela neměla ukazovat ve smyslu, jak hráči ovládají své nástroje a ukázat souhru někdy až v krkolomných rytmech, ale vrátit se léty k prověřené klasice. Vše má svůj vývoj, vše se musí vyzkoušet. Například v dnešní době není novinkou, že se v klasické dechovce objevují prvky jazzu. Je to dnešní dobou, kdy se prolínají všechny žánry ve všech hudebních stylech, vážné hudby nevyjímaje. Takže se myslím, že posluchači začínají „mít hlad“ po klasickém pojetí a provedení skladeb. (4)

Za dechovou hudbu Mistríňanku rozhovor poskytl člen tohoto souboru, umělecký vedoucí, pan František Pavluš jr.:

Mistríňanka natočila svou první gramofonovou desku v roce 1980, pro níž převážně aranžoval a psal hudbu pan Blahoslav Smišovský. Hlavním textařem, který spolupracoval s panem Blahoslavem Smišovským, byl Stanislav Pěncík. Ti psali

skladby Mistrříňance přímo na míru a bylo tak uvedeno nespočet nových skladeb, které do dnešního dne v podstatě zlidověly. Od roku 1983 začínají aranžovat a komponovat i někteří ze členů Mistrříňanky. Kromě nových skladeb patří k repertoáru i skladby převzaté, většinou se jedná o skladby orchestrální. V repertoáru Mistrříňanky se často objevují i skladby např. Metoděje Prajky a Antonína Žváčka, zřídka pak skladby Františka Maňase, Karla Vacka, Jaroslava Tvrdého, Václava Maňase ml., Františka Kohoutka nebo Pavola Prostředného. Příležitostně něco složil nebo upravil i samotný zakladatel Mistrříňanky, pan Antonín Pavluš.

Novodobou tvorbu repertoáru obstarávají Miloslav R. Procházka a já sám. Aranžujeme převážně skladby lidové, kterým tak dáváme z části novou tvář, a stejně tak skládáme i skladby nové - orchestrální a zpívané. Při tvorbě zpívaných písní spolupracujeme s textaři: Josefem Dofkem, Janou Hromkovou, Daliborem Kozmíkem. Liborem Neduchalem a Antonínem Pavlušem. Moderní repertoár jsme obohatili díky aranžmá světových melodií pana Zdeňka Nováka, které jsou především při koncertech založeny na sólových výkonech interpretů.

Lidové písničky jsem začal aranžovat z několika důvodů:

- 1. odmalička k nim mám kladný vztah,*
- 2. nikdy bych se nesnížil k tomu sahat do repertoáru jiných kapel - Mistrříňanka vždy měla svoje aranže včetně způsobů jejich provedení, a v tomto jsem v podstatě jen pokračoval,*
- 3. lidé mají lidové písničky rádi jak na koncertech, tak na zábavách - nechtěl jsem, abychom hráli klasicky z paměti a skladby prokládali pouze klarinetovými mezhrami, a tak jsem ve svých aranžích skloubil to, aby si muzikanti zahráli, zpěvy zazpívaly a lidé byli spokojeni.*

K vlastní tvorbě mě z části donutily okolnosti. Bylo mi dost proti srsti, když jsme uvedli novou skladbu Mistrříňanky, následně jsme přijeli na festival či přehlídku a druhá kapela si už vesele hrála náš repertoár. Dospěli jsme tedy v kapele k verzi, že si budeme psát tvorbu vlastní a nikomu ji nebudeme poskytovat. I tímto krokem chceme dospět k originalitě a vlastní tváři. Vždy jsem tvrdil, že všechno pěkné je napsané a je zbytečné něco nového vymýšlet. Já osobně se za skladatele nepovažuji a už vůbec netvořím na kvantitu. Aranžuji „lidovek“ vlastním něco málo přes 60, skladeb čistě autorských kolem 20. Momentální zpětná odezva je taková, že mě oslovují kapelníci jiných dechových kapel a pracuji tak na 6 dalších věcech na zakázku. (5)

Za dechovou hudbu Túfaranku rozhovor poskytl kapelník souboru, pan Jan Bílek:

Na samém začátku dechové hudby Túfaranky, zhruba před 30 lety, se náš repertoár skládal v podstatě z těch nejhranějších skladeb, převzatých od tehdy špičkových kapel, jež vévodily moravskému hudebnímu nebi (dechové hudby Moravanka, Moravěnka, Mistříňanka, Žadovjáci, Bojané a další). Jenže pokud chce kapela získat tu pomyslnou vlastní tvář, není možné hrát tuto všehochuť, ale je nutné se profilovat jen jedním, vlastním směrem.

My se tehdy vydali po hudební cestě, kterou vyšlapala dechová hudba Moravanka a později Moravěnka, protože nám byly nejbližší nejen svým moravským muzicírováním, ale i autory, jako byli a dodnes jsou Vladimír Pfeffer, Jan Slabák, Miroslav Kameník a též Václav Mañas ml., který pro Moravanku, Moravěnku a jiné občasně i aranžoval.

V současné době jdeme stále touto cestou, ale většinu melodií si už v kapele tvoříme sami s tím, že naším nápadům dávají "kabát" již trvale spolupracující aranžéři, momentálně především pan Jiří Tesařík. Mezi nejhranější autory Túfaranky v současné době patří již výše jmenované stálice, ale během let také přibyli Josef Jožulka Uher, Jaroslav Janota, Miroslav Irša, Jiří Tesařík, Jiří Helán, Miroslav Mordych a nádherné orchestrální skladby současnosti píše ku příkladu Zdeněk Kučera. Nesmím však ani omylem vynechat moravské klasiky, Metoděje Prajku, Františka Juráčka, Antonína Žváčka, Rudolfa Štrůbla a další. Bez jejich skladeb si žádné naše vystoupení, zejména to hodové, neumíme představit.

Co se týká úprav známých, světových, tanečních skladeb „přetavených“ v dechovku, na to jsou mistři zejména členové Kumpanových muzikantů - Miloslav R. Procházka nebo František Jeřábek. Vynikající úpravy pro ně píše pan Zdeněk Novák, který působil ve slavném Orchestru Gustava Broma a později pracoval v hudební režii rozhlasového studia. (6)

Za dechovou hudbu Maguranku ze sousedního Slovenska rozhovor poskytl kapelník souboru, pan Jozef Baláž:

Dechová hudba Maguranka je zaměřena ve svém repertoáru na vlastní autorskou tvorbu kapelníka Jozefa Baláže a mladých autorů z kapely Jozefa Hepnera a Róberta Vážana. Autory textů jsou pak Miroslav Záhorský a Olga Kotříková. Ale vrátíme-li se

k našemu repertoáru, ten je složen z lidových písní a stejně tak ze skladeb populárního žánru, protože pochopitelně i my jej přizpůsobujeme našemu publiku dle jeho potřeby. Stejně tak je tomu i ve vánočním čase, kdy na našich produkcích nabízíme repertoár nejznámějších vánočních koled, písní a též skladeb církevních. (7)

Shrnutí rozhovorů:

Díky jednotlivým výpovědím autorkou oslovených dechových kapel, respektive výpovědím jejich zástupců, za což jim patří obrovské poděkování, jelikož jejich odpovědi byly pro tuto podkapitolu obrovským přínosem, je jasné, že každá kapela má své jádro, v němž uschovává ty nejstarší poklady v podobě repertoáru, a ať už je vlastní každý druhý soubor, jistě by se stále měly prezentovat jakožto počátek hudebního folkloru v podání dechové hudby. Ovšem časy se mění, a jestliže se dechová hudba nechce soustředit jen na jednu věkovou kategorii posluchačů, je zapotřebí se přizpůsobit zájmům i generaci mladší a nabídnout jí tak její „šálek kávy“.

Blaskapelle Gloria, jak uvedl v rozhovoru pan Skopal, se doslova přizpůsobila požadavkům zahraničních agentur. Též z toho důvodu, že počet jejich produkcí v Česku je stejný jako ten v zahraničí, ovšem to neznamena, že si nemohou dovolit prezentovat něco z vlastní dílny, obzvlášť když sám jejich kapelník je po nejen naší republice znám jakožto skvělý skladatel. Naopak dechová hudba Mistříňanka v posledních letech pro změnu vsadila na „lidovou notečku“ a jejich úpravami jsou vsutku originální a momentálně jedineční. A v neposlední řadě, dechové hudby Túfaranka a Maguranka se taktéž reprezentují mimo jiné i svými originálními melodiemi, o něž se zasluhují aranžéri, s nimiž spolupracují.

Sama autorka si troufá říci, že takovému přizpůsobování svým posluchačům se časem nevyhne žádný dechový soubor, který bude chtít vsutku zaujmout a po své produkci odcházet s kladnými ohlasy. Dnešní 21. století nabízí širokou škálu novinek z hudební branže a tím roste již zmíněná posluchačova náročnost. Jestliže si tento fakt uvědomí i členové jednotlivých dechových těles a budou se chtít zajímat, je to první krok k jejich úspěšným produkcím do budoucna.

2.3 Pojetí dechové hudby v USA z hlediska repertoáru a obecně

Ačkoliv jsou Německo spolu s Rakouskem naši blízcí sousedé, jejich dechovými orchestry se tentokrát zabývat nebudeme, a sice z tohoto důvodu: mají podobné kořeny

jejich zrodu, vzniku obecně a repertoáru zrovna tak, jako naše česká dechovka. Stejným případem je i dechová hudba balkánská, pro níž je charakteristická v prvé řadě obliba dechových nástrojů, o jejichž rozšíření na Balkáně kdysi dávno přispěli též Češi, konkrétně Václav Červený, který zdokonalil žesťové nástroje a přispěl tak ke zvýšení jejich obliby. Z celé situace se tedy později vyvinul typický hudební žánr pro tuto oblast, jímž byla a je velmi rytmická a k tanci vyzývavá balkánská dechovka, jejíž repertoár obsahuje aranžmá Františka Kmocha. (8)

Proto se tedy předně zaměříme na úplně odlišný typ dechové hudby, jímž jsou americká Brass Band a Marching Bands v USA.

2.3.1 Americká Brass Band a Marching Band ke sportu a zábavě

Úplně první dechové kapely v USA z počátku zakládali a rovněž podporovaly soukromé společnosti, bohatí kapitalisté, tedy obchodníci, a to částečně z filantropických důvodů. Tyto dechovky jim totiž sloužily jako reklama: jistý průmyslník takovému souboru jednoduše zaplatil a ten jej v USA na oplátku prezentoval, kde bylo možno. Ku příkladu soubor *Black Dyke Mills Band* byl pojmenován dle místní textilní firmy, jejíž majitel členům tohoto souboru v roce 1855 zakoupil několik nástrojů, na které mimo vystoupení nesměli hrát ani ve svém volném čase, ani k jiným příležitostem, zkrátka pouze při propagaci jejich nájemce. Navzdory pozdějším zánikům některých z těchto podniků pár kapel doslova přežilo, jelikož si stihly získat pozornost široké veřejnosti, a pokračovaly tak ve vlastní produkci.

Nástroje v této době (trumpety, rohy, kornety) neměly příliš velké rozsahy, ovšem i ty se časem změnily a jejich využití mohlo mít širší možnosti, než jen v orchestru. Tyto přeživší kapely se na konci 19. století zúčastňovaly soutěží a to především proto, že za ně byla finanční odměna, a zároveň si kapely mohly získat jméno, svou vlastní tvář, reputaci. V průběhu soutěží se soubory prezentovaly buďto vlastními aranžmá, nebo písněmi, které jim zadali organizátoři. Díky těmto dechovým souborům se později i ustálil počet členů v jednotlivých kapelách, jenž se pohyboval v rozmezí 25 - 30 muzikantů.

I dnes se tyto soutěže uskutečňují, a soutěžící se prezentují buď svým repertoárem, a při té příležitosti jsou soutěžící hodnoceni především za to, jak moc

zábavné jejich vystoupení je, anebo zase těmi skladbami, které jim nabídnou pořadatelé, jako například pochody či pomalejší balady.

Na začátku 20. století dechové kapely začaly ztrácet na své popularitě. Do popředí se dostal jiný typ žánru, především jazz, tedy jazzové kapely a kapely dřevěných nástrojů. Až teprve během 2. světové války našly dechové soubory opět své uplatnění - na frontách hrály pro vojáky. Již tehdy zněl na všech evropských frontách hit *Škoda lásky*. Dnes už naštěstí není potřeba válek pro uplatnění dechovek, a konkrétně v USA jich je momentálně aktivních přes 100 souborů, orchestrů.

Obecně jak v Británii, tak především pro nás i v USA společnost zažívala a stále zažívá hudbu prostřednictvím různých vystoupení. Dnes se USA mohou pyšnit velmi populárními Marching Bands (= *pochodujícími kapelami, orchestry*), jež jsou typické pro univerzity. Tyto orchestry byly původně pro černošské studentstvo. Řeč je o mladých hudebnících hrajících instrumentální pochody pro zábavu či soutěže, nosících uniformu, často tedy vojenského stylu, a při svých vystoupeních jsou doprovázeni tzv. strážcem, který během ceremoniálu nese vlajku, šavli nebo pušku. Jednotlivé orchestry se pochopitelně rozlišují dle věku, velikosti tohoto tělesa, pochodového stylu a vybavení. Krom tradičních přehlídek jim nesmíme zapomenout na jejich účasti při sportovních utkání. (9)

Historicky prvními pochodovými kapelami byly vojenské. Orchester byl složen z nástrojů žesťových, dechových a bicích. Vždy pochodovali a dodnes pochodují jednotně a ustáleně, aby se vše dobře skloubilo i s hraním na nástroj.

Dalším typem těchto kapel jsou armádní kapely odrážející trendy, které jsou vidět v moderním bubnovém a armádním sboru polnic nazvaném *Drum Corps International (DCI)*. Na rozdíl od stylu vojenských kapel se v tomto případě velikosti bubnových sborů postupně mění, aby vyhovovaly různým formacím, které kapela vytváří přímo na poli. Tyto zmíněné formace mohou být lineární, křivočaré či rozptylové. Výběr hudby může zahrnovat cokoliv od symfonické hudby, filmových partitur, až po světovou hudbu - jazz, rock nebo pop music. Tradiční styl kapely, také známý jako „show kapely“, jsou též pochodového charakteru, zaměřené především na zábavu pro dav přímo fotbalových hřištích. Typické je hraní před fotbalovým utkáním, někdy u jeho poločasů, a někdy také po hře. Show kapely většinou hrají jen jednu přehlídku

během sezóny, zatímco kapely, které jsou zaměřeny spíše na zábavu než na soutěž, obvykle předvádí jedinečnou přehlídku pro každou hru. Během přehlídky klasicky zazní tři až pět hudebních skladeb, doprovázené formacemi inspirovanými podle knihy *Vzory v pohybu*.

Další kapely, karnevalové, jsou variantou show kapel Velké Británie. Karneval kapely typicky pochoduje dle rytmu hudby, a může se taktéž účastnit přehlídek včetně soutěží. Takové soubory obsahují žestě s percusse, a stejně tak mohou použít i dechové nástroje dřevěné. Ve Spojených státech, specificky v Kalifornii, karnevalové kapely, známé jako *Defilé kapely ve státech*, vystupují pravidelně v průvodech a na soutěžních přehlídkách. Zároveň jsou modelovány podle tradice vojenské kapely.

V neposlední řadě smíchané kapely, též označované jako „scatter kapely“, jsou variací na show bandy. Obecně nepochodují na hudbu, ale jak jejich jméno napovídá, míchají se od designu k designu, a často během vystoupení včleňují komediální elementy k jejich výkonům. Většina kapel používá tento styl v Ivy League, kromě jediné na Cornell Univerzity.

Z takovýchto dechových souborů jistě srší originalita a energie, především i díky mladému obsazení studentstva. Dechové kapely u nás mají obsazení o široké věkové kategorie a jejich kouzlo spočívá zase v něčem jiném. Ovšem je vsutku krásné, jak lze dechových a žest'ových nástrojů včetně bicích využít, a jak jejich prostřednictvím všude jinde podporují něco jiného. V USA sportovní utkání a jiné akce, u nás v Česku náš drahocenný folklor. (10)

Obrázek č. 1: Marching Band - vojenská kapela. (11)
(zdroj: <https://reportingtexas.com/military-style-bands-fighting-march-to-obscurity/>)

3. MORAVSKÁ VESELKA VČERA A DNES

Tato kapitola je velice podstatná zejména pro obeznámení se samotnou dechovou kapelou. Začátky této kapely nebyly vůbec jednoznačné, jednoduché, ovšem jak se říká: *Bez boje není vítězství.*

3.1 Zrod dechové hudby

Dnes tuto kapelu všichni znají pod názvem dechová hudba Moravská Veselka. Ne vždy tomu tak však bylo.

3.1.1 Veselka, nikterak nynější Moravská

V 70. letech minulého století působily v malebné vesnici, v Pavlovicích u Přerova, úspěšná dechová hudba Záhoranka, pojmenována dle národopisného regionu na Moravě, a později i mládežnická dechová hudba Mládí pod vedením dirigenta Václava Drábka. Byl to učitel hudby, muzikant tělem i duší. Své svěřence učil na hudební nástroje a vedl je tak k folklóru. Ovšem jeho největší pýchou byla právě tato záhorská kapela, která sklízela úspěchy nejen u nás v republice, ale i v zahraničí, což tehdy nebylo za období totality vůbec jednoduché. Takto úspěšné těleso lákalo stále víc a více mladé začínající muzikanty z Pavlovic a blízkého okolí, kterých se pan Drábek s radostí ujal a od jejich prvopočátku učil na nástroje u něj doma bez jakéhokoliv nároku na odměnu. O pár let později se tomuto mládežnickému souboru, docházejícímu na hodiny k panu Václavovi, začalo přezdívat Mladá Záhoranka, ovšem oficiální název nesli dechová hudba Mládí. Tyto kapely od roku 1975 každoročně vystupovaly a reprezentovaly tak práci a píli pana Drábka na Festivale dětských dechovek v Pavlovicích, o jehož založení se zasloužila Osvětová beseda, což v socialistickém Československu byly kulturní organizace, jejichž posláním bylo zajišťovat společenský a kulturní, v určitém místě spolkový život. Jednalo se o tzv. společenské kluby pro celou vesnici. Tento Festival dětských dechovek se stal natolik oblíbeným, že v roce 1981 byl o tomto setkání natočen a následně odvysílán tehdejší Československou televizí Ostrava televizní pořad.

Aby ovšem mohli muzikanti ze souboru Mládí nadále vystupovat jakožto dechová kapela, museli spadat pod již zmíněnou osvětovou besedu, ovšem v Pavlovicích už jeden soubor spadající pod tuto Besedu byl. A ačkoliv soubor Mládí zkusil požádat

o možnost samostatného dechového tělesa, jejich prosba jim byla zamítnuta jak pavlovickým společenským klubem, tak údajně i členy ze Záhoranky, kteří si další kapelu působící na jejich území nepřáli. Členové Mládí se ani tak zdaleka nevzdávali a šli si promluvit přímo se Záhorankou, zda by jim alespoň nemohli jejich sekce jednotlivých dechových nástrojů obohatit svými členy. Pouze 3 členům se poštěstilo a o zbytek souboru Záhoranka zájem neprojevila. Proto nastala poslední možnost, k níž zbylí muzikanti z polorozpadlého Mládí dospěli, a to vytvořit novou, stejně tak úspěšnou kapelu, zároveň s novým útočištěm, které posléze našli v 80. letech v nedaleké vesnici, v Oseku nad Bečvou, jejímž zřizovatelem bylo místní JZD. Vymyslet název pro kapelu nebylo nikterak složité. Nová dechová hudba pod vedením kapelníka Zdeňka Lukáše nesla od roku 1983 název Dechový orchestr JZD Oseku nad Bečvou, Osečanka. Později tomuto souboru vykonával funkci kapelníka pan Emil Pospíšil. Vrátime-li se zpět do Pavlovic, po odchodu mládežnického souboru začala projevovat zájem o muziku ještě mladší generace, které se opět ochotně ujal pan Václav Drábek a zanedlouho dal tomuto seskupení název dechová hudba Pavlovanka. I tito mládežníci měli po čase zájem obohatit Záhoranku, taktéž marně, a tak zůstali při hodinách her na hudební nástroj.

Dalo by se říci, že se pan dirigent zasloužil o 3 kvalitní generace muzikantů, vezmeme-li v potaz i dřívější dechovou hudbu Mládí. (Příloha č. 1) Ta se 18. října roku 1987 opět setkává tváří v tvář se členy Záhoranky na Meziokresní soutěžní přehlídce dechových hudeb v Litovli. Osečanka za svou píli, snahu a tvrdou práci získala hlavní cenu poroty za dramaturgii, zároveň tak cenu za nejlepší provedení soutěžního programu a v neposlední řadě Cenu obecnstva. (Příloha č. 2) Dalo by se říci, že celou přehlídku ovládla Osečanka, včetně všech ocenění, ale ani Záhoranka neodjížděla s prázdnou. Domů si odvezla cenu za nejlepší dirigentský výkon, o nějž se nezasloužil nikdo jiný, než pan Václav.

Ovšem poté přišlo pondělí 6. srpna roku 1988, kdy pan Václav Drábek po těžké nemoci umírá a dechová hudba Záhoranka dospěla k rozhodnutí, že všechno to úsilí jejich zakladatele nechtějí jen tak zahodit. A tak se role kapelníka a dirigenta zhostil člen Záhoranky, pan František Bedřich, a další člen dechové hudby, Miroslav Vaculík, se ujal dětské dechové kapely Pavlovanky. Některé děti ze souboru začaly u pana Vaculíka navštěvovat hodiny hry na hudební nástroje. Fungovalo to podobně

na principu základních uměleckých škol, ale práce a svědomitost pana Miroslava byly opět jen z dobré vůle bez požadavku finanční odměny.

Situace v kapele Osečance taktéž nebyla na konci 80. let příznivá. Ačkoliv v roce 1988 obhájila v soutěžní přehlídce dechových hudeb, v Jesenci u Prostějova, první místo z předchozího roku, za což se zasloužil i jejich kapelník Emil Pospíšil s dirigentem Vojenské hudby Olomouc, Josefem Štěpánkem, rok 1989 s sebou přinesl mnoho změn. V Osečance došlo ke střetu odlišných názorů, a jak pro finanční, tak i pro jiné nesrovnalosti se kapela rozchází s dosavadním kapelníkem, panem Pospíšilem. Spolu s ním odchází i polovina členů souboru.

Klidné podnebí nebylo ani v Záhorance. A když se po čase vracel z vojny její bývalý člen, Václav Caletka, zmínil se před svým bývalým kolegou, Miroslavem Vaculíkem, že svůj návrat do kapely nemá v plánu. Ale zároveň se nechce vzdát ani hraní, zkrátka by rád působil někde jinde, nejlépe v něčem novém, „neoposlouchaném“ a neokoukaném, a přitom tento návrh nestrojeně podsouval i svému kamarádovi. Miroslav Vaculík se nenechal dlouho pobízet a loučení se Záhorankou, v níž se již delší dobu necítil nejlépe, nikterak neprotahoval. Novinka o rozpadnutí Osečanky se mezitím dávno dostala i do Pavlovic, tudíž na otázku, kde najít členy pro novou kapelu, znali odpověď téměř hned. Pánové Vaculík a Caletka si s některými bývalými členy Osečanky sjednali schůzku, a ti se k nim nakonec, ačkoliv zprvu otáleli, s radostí přidali. Navíc poskytli nově vznikající kapele velice vzácný repertoár, který po sobě zanechal jejich bývalý kapelník. Členy připravovaného souboru Miroslav Vaculík doplnil svými žáky z Pavlovic, čímž v té době zaniká dechová hudba Pavlovanka, a následovala další etapa pro vznik kapely: oslovit a obstát před nejbližší volnou osvětovou besedou, která se nacházela na Veselíčku. Ta měla jedinou podmínku, a sice aby kapela měla ve svém názvu alespoň nějak zakomponovaný název této obce. Co se týkalo přehrávek, které musela každá vznikající kapela podstoupit, ty kapela skládat nemusela, jelikož své místo včetně platové třídy převzala po bývalé Osečance.

Takto tedy vznikla nová nadějná dechová kapela Veselka. Sponzorem kapely bylo v počátcích JZD Oseku nad Bečvou a do role kapelníka byl zvolen již osvědčený Miroslav Vaculík. Svou funkci svědomitě vykonával do roku 1993. Dechová hudba Veselka oficiálně vznikla dne 18. června roku 1989.

Původní složení kapely bylo tedy následující: dechová hudba Veselka vznikla z části muzikantů, kteří dříve působili v souboru Osečance, a z žáků pana Miroslava Vaculíka zároveň hrajících v dechovce Pavlovance. Jednalo se tak o generačně bohatou kapelu nadšených muzikantů, kteří byli připraveni začít od začátku, naplno. (12)

Obsazení	Jméno člena
Křídlovky	Václav Caletka Vladimír Jemelka Vojtěch Dostálík
Tenory	Miroslav Vaculík Rudolf Kundel
Klarinety	Zdeněk Žákovský Karel Jemelka
Trubky Es	Bronislava Tatýrková Bronislava Vaculíková
Trubka Basso	Robert Zmeškal
Pozoun	Pavel Železný
Tuba	Luděk Caletka
Bicí	Josef Charvát
Zpěv	Marie Kundelová Josef Šmíd
po vojně kapelu obohatili:	Ladislav Drábek Michal Zavadil Petr Duda

Tabulka č. 1: Prvotní obsazení kapely (vlastní zpracování).

Obrázek č. 2: Oficiální fotografie dechové hudby Veselky (zdroj: archiv souboru).

3.1.2 Z Veselky Moravskou Veselkou

S postupem času, kdy se o Veselce čím dál více vědělo, docházelo k mýlkám, kdy si lidé zaměňovali Veselku z Veselíčka s dechovou hudbou Veselkou Ladislava Kubeše, která stejný název kapely nesla již od roku 1981. A vzhledem k faktu, že naše Veselka pracovala v roce 1994 na svém 1. CD nosiči, jenž měl pochopitelně nést název kapely, dospěl soubor k názoru, aby se název doplnil vhodným adjektivem. Návrhů padlo spoustu, a jelikož dechová hudba Veselka Ladislava Kubeše pocházela z Čech, rozhodla se kapela svým názvem dát jasně najevo, že pro změnu tato dechová hudba patří Moravě. Proto tedy dechová hudba Veselka z Veselíčka začala od poloviny roku 1994 vystupovat pod názvem dechová hudba Moravská Veselka. (12)

3.2 Současnost kapely

V současné době tvoří Moravskou Veselku 18 členů: 13 instrumentalistů, mezi nimiž jsou i samotný kapelník, Jaromír Školoudík, a manažerka kapely, Bronislava Školoudíková, dále 5 zpěváků, z nichž jeden během produkcí střídá mikrofon s trumpetou, a zvukař.

Obrázek č. 3: Současné složení kapely (zdroj: archiv souboru).

Obsazení	Jméno člena
Křídlovka 1	Petr Hradil
Křídlovka 2	Jaromír Školoudík
Trubka obligátka	Michal Mikulík
Baryton	David Fojtík
Tenor	Pavel Železný
Klarinet Es	Karel Jemelka
Klarinet 1B	Michaela Becková
Doprovodná trubka 1	Petr Mikuláček
Doprovodná trubka 2	Bronislava Školoudíková
Doprovodná trubka 3	Tomáš Bija
Pozoun	Ondřej Gibala
Tuba	Petr Slaměník
Bicí	Vojtěch Habermann
Zpěv	Hana Navrátilová Petra Dudová Marie Štěrbová Miloš Kobliha Michal Mikulík
Zvukař	Jiří Sklenář

Tabulka č. 2: Současné složení kapely (vlastní zpracování).

V letech předchozích vystupovala kapela pod vedením Mgr. Pavla Železného, a sice od července roku 2003. O pár let dříve se role v pořadí 2. kapelníka v letech 1994 - červen 2003 ujal pan Ladislav Drábek. (Příloha č. 3) A úplně prvním vedoucím souboru byl zvolen pan Miroslav Vaculík, tehdy se psal rok 1989. (12)

Obrázek č. 4: Kapelníci Moravské Veselky pohromadě na oslavě 30. výročí kapely v roce 2019 (zdroj: archiv souboru).

Stejně jako mnohé jiné dechové kapely, i Moravská Veselka pořádá své produkce jak na domovské půdě, tak i za hranicemi našeho státu. Na přelomu minulého a současného století se tento dechový soubor zúčastnil několika zájezdů do zahraničí. Jednalo se tak o jakýsi způsob „obchodu - něco za něco“, kdy jednou navštívila kapela pořadatele, podruhé zase byli pořadatelé hosty Veselky. Započalo to rokem 1993 v březnu, kdy byl soubor pozván do rakouského Salzburgu. (Příloha č. 4) Další návštěva měla cíl u našich západních sousedů v Německu, a z těch vzdálenějších evropských koutů to pak byly Francie a Španělsko. (Příloha č. 5) Dnes již tolik vzdálených produkcí Veselka neabsolvuje, ovšem vřelé kontakty nadále udržuje na Slovensku i v Polsku, kam se kapela téměř každoročně vrací nezávisle na období (vánoční nebo letní sezóna).

Konkrétně s Polskem uzavřela před 10 lety Moravská Veselka spolupráci *Gmina Prószków*, jež spočívala v kulturně-společenské oblasti. V rámci CZ-PL spolupráce bylo realizováno cca 10 projektu v České i Polské republice, jednalo se o tzv. přeshraniční spolupráci. Rozhodně nesmím nezmínit i další spolupráci v rámci finanční podpory, za níž je soubor vděčen Olomouckému kraji - ten financuje jak hudební činnost (výroba CD a DVD), tak opravu krojů.

Podívám-li se ještě jednou do století minulého, koncem roku 1994 započala Moravská Veselka produkci vánočních koncertů. Premiéra se uskutečnila v Dřevohosticích. Tehdy ovšem takové vystoupení zdaleka nemělo podobu koncertů dnešních, nýbrž částečnou. Polovina vánočního koncertu byla věnována vánočním melodiím, kterými se tak kapela společně s publikem naladili na vánoční čas, a polovina produkce náležela dechovkovému repertoáru. Dnes je po celém kraji právě tento soubor znám svým bohatým vánočním programem, jenž obsahuje jak klasické koledy, tak mnoho českých i zahraničních vánočních aranžmá, včetně směsí z těchto skladeb, a proto s nimi často jezdí i do již zmíněného Polska. Je vsutku obdivuhodné, že z prvotních 3 vánočních koncertů z roku 1994 je dnes cca. 13 během jednoho měsíce (prosinec). (Příloha č. 6)

A aby tato vystoupení, ať už vánoční nebo ta ostatní, mohla být realizována, je zapotřebí velice intenzivně nacvičovat, aby byl celý soubor sehraný. První zkušební Veselky byly prostory místního sušického hostince. Ovšem jak přišly na řadu zkoušky před koncerty vánočními a kapela potřebovala zkoušet intenzivněji, přestal jim vycházet vstříc tehdejší hostinský, a tak souboru nezbylo nic jiného, než hledat nové prostory.

Ty naštěstí našli ihned v patře sušické „hasičárny“, jež slouží jakožto zkušebna Moravské Veselky dodnes. (12)

Z hlediska pořadatelského či spolupořadatelského: *Moravská Veselka je spolupořadatelem a obnovitelem setkání mládežnických souborů Hudební Pavlovice Václava Drábka, přičemž vždy spolupracuje s významnými osobnostmi nebo kapelami tohoto žánru (V. Kumpan, J. Šmukař, P. Skopal, F. Uher, I. Slabáková, K. Hegner, Mistříňanka, Moravanka J. Slabáka, Veselka L. Kubeše, Gloria, Drietomanka, Stříbrňanka, Tůfáranka).* (Příloha č. 7) V roce 2019 se uskutečnil jubilejní 30. ročník. (13)

Dále pak: ... *pořádá společně s domovskou obcí Sušice u Přerova Pravé sušické hody.* (Příloha č. 8) *Jde o celovíkendovou akci, při které se zde projeví všechny fungující organizace a spolky v obci. Zaměření těchto hodů je velice různorodé. Jejich cílem je zapojení všech věkových vrstev obyvatel obce. Sobotní podvečer je věnován lidové zábavě v režii místního hasičského spolku a mladým. V neděli každoročně začíná hodovým budičkem Moravská Veselka, pokračuje se hodovou mší Svatou a odpoledne ve velkém pásmu se představí různé spolky a seskupení včetně Moravské Veselky. Cílem Moravské Veselky a obce Sušice u Přerova je zachování této tradice a snaha podpořit společenské dění v obci.* (13)

V neposlední řadě: ... *Veselka pořádá společně s MAS Moravská brána akci Záhorské odpoledne s...* (Příloha č. 9) *Celé odpoledne je věnováno všem posluchačům, kteří se rádi seznamují s kulturními zvyklostmi, tradicemi Olomouckého kraje, hlavně území Záhoří a Hané. V rámci akce jsou představeny produkty označené certifikátem „Moravská brána“ a regionální produkty Olomouckého kraje, představena činnost MAS Moravská brána. Na závěr je pozván vždy hlavní hudební host, který celému odpoledni dá ten správný hudební říz. V rámci této akce bývá též pro posluchače připraven košt vín či piva.* (13)

To ale není zdaleka vše: dechová hudba nabízí plesy a taneční zábavy, lidové slavnosti a festivaly, koncerty a estrády, taneční odpoledne pro seniory, průvody a procesí, vánoční koncerty, hody a kácení máje, oslavy a výročí, slavnostní ceremoniály, ozvučení interiéru a exteriéru a mnoho dalších, jiných příležitostí. (14)

Letošní ročník Záhorského odpoledne s ... se ponese v duchu 30. výročí vzniku kapely Moravské Veselky (1989-2019), k jejímž „narozeninám“ natočila kapela své

nové, v pořadí již desáté CD. Doposud kapela nabízela i svá starší CD jak dechovkového žánru, tak populárního, či nosiče s vánočními melodiemi - k CD Pohádkové Vánoce je možno nabídnout i stejnojmenné DVD. Více o CD a DVD nosičích souboru v kapitole 4.

4. NATÁČENÍ DECHOVÉ HUDBY

Pro tuto kapitulu využila autorka rozhovoru s režisérem a majitelem nahrávacího studia PROFON během samotného natáčení nového, v pořadí 10. CD nosiče Moravské Veselky.

4.1 Rozhovor s majitelem a režisérem studia PROFON, Ing. Václavem Štěrbou

Cíl rozhovoru:

Hlavním cílem je nastínit průběh natáčení dechové hudby, s jakým repertoárem kapely studio PROFON navštěvují, dále se kterým nahrávacím programem režisér pracuje a jaké efekty se nejčastěji užívají při nahrávání žánru dechovky. Autorka práce má s majitelem studia přátelský vztah, proto je takto veden i samotný rozhovor.

Studio PROFON - známé, příjemné a kapelami velice oblíbené. Kdy vlastně vzniklo a jak Tě vůbec napadlo zprostředkovat vlastní nahrávací studio?

Studio PROFON jsem založil v polovině roku 2007. O zvukovou techniku jsem se zajímal již v dětství, jednalo se o domácí Hi-fi, které jsem využíval k poslechu mých oblíbených písní, a při tom jsem se pokoušel o různé, drobné experimenty se zvukovou technikou. Později jsem se jakožto muzikant seznamoval s technikou pro ozvučování živých vystoupení, kterou jsem následně začal i občasně obsluhovat. Během mého následného působení v hudebním tělese Kameníkovi muzikanti, dnes pod názvem Blaskapelle Gloria, jsem se spolu s nimi mnohokrát dostal i do studia českého rozhlasu Brno, kde jsem měl možnost jako interpret blíže poznat technické zázemí profesionálního studia a studio vůbec. Při té příležitosti jsem se začal zajímat, jak pracuje hudební režisér a zvukový mistr. Velkými vzory pro mne tehdy byli Zdeněk Novák a František Šlechtický. Čas šel dál a s ním šlo brněnské studio postupně do útlumu, a tak jsme s kapelou změnili místo, kde se realizovaly nahrávky našeho souboru. Jednalo se o malé studio ve Vracově, které bylo zřízeno v prostorách tamní smuteční síně. Tam jsem se už podílel na míchání minimálně poloviny tehdy natočených titulů a jednalo se tak vlastně o mou první práci a zároveň i bližší seznámení s programem Cubase.

Byl tedy zmíněný program Cubase první, se kterým jsi začínal?

Ano, s tímto programem jsem začínal a pracuji s ním dodnes. Jedná se o program německé firmy Steinberg. Cubase je profesionální nahrávací studiový software pro digitální zpracování zvuku, editaci zvukových souborů, MIDI souborů a pro práci s VST nástroji. Stejně tak ale pracuje i mimo jiné s notovým materiálem. Program Cubase je poměrně rozšířeným v nahrávacích studiích a troufám si tvrdit, že v dnešní době jistě patří mezi špičkové DAW (Digital Audio Workstation). Nedá se ovšem říci, že by tento program využívala špička těch TOP studií - tam dominuje například ProTool. V podstatě každý z těchto softwarů má svá specifika, své propracovanější zaměření na daný žánr, což samozřejmě neznamená, že se ve všech těchto softwarech nedá zpracovat totéž. Jistě že dá, ovšem odlišná je především práce s těmito nástroji, jakým způsobem který program umožňuje realizovat jednotlivé projekty, jejich spolupráce s dalším technickým zařízením, časová náročnost a podobně.

Dá se říci, že program Cubase je nejvhodnější pro natáčení dechové hudby?

Takto se to říci nedá. Výběr nahrávacího softwaru většinou vychází z výběru toho, kdo s jistým programem pracuje. Samozřejmě každý program má jinou složitost, nabízí jiný rozsah práce s danou nahrávkou. Někomu vyhovují jednodušší programy ke zpracování jednoduchých projektů, jako je například Audacity, jiní zase pořízují jen záznamy do stereo, případně nahrávku z rodinné oslavy, a tuto stereo stopu poté upravují do videostopy. V takovém případě jistě není zapotřebí, aby byl program příliš složitý.

Je nějaká konkrétnost, která Tě vyloženě na tomto programu zaujala a byla poté důvodem, proč si jej zvolil pro svou práci?

Více měně to vše vycházelo z toho, že jsem se s tímto programem již dříve seznámil při pořizování nahrávek a práce s tímto programem mi vyhovovala, tudíž jsem dále nebádal po jiných. Cubase mi nabízel vše, co jsem pro svou práci potřeboval. Jak jsem již v předešlé otázce zmínil programy, které ve světovém žebříčku stojí na jeho špici, nad těmi jsem taktéž uvažoval, ale v prvopočátku to byla otázka především finanční, kdy pořízení takového program je spjata i s pořízením kompatibilního hardwaru, na rozdíl od Cubase, který je variabilnější. To byl tedy jeden z důvodů, proč jsem zůstal u zmíněného Cubase.

Vrátíme-li se ještě jednou k Tvým začátkům, které kapely patřily mezi první, jež využily služeb Tvého studia?

Úplně první kapela, která využila služeb mého studia, byla má domovská kapela Gloria, se kterou jsem zpracovával svůj první projekt. Jednalo se o vánoční CD mezinárodních vánočních melodií. Dalšími kapelami byly například Boršičanka Antonína Konička, Straňanka, Zlatanka, Moravská Veselka, Moravská Veselka, Moravská Veselka ...(smích)

Je pravda, že Moravská Veselka dříve navštívila i jiná studia, ovšem do toho Tvého se již několikrát rok velice ráda vrací a vždy je s výsledkem spokojena! Nejen tedy s výsledkem, ale i průběhem celého procesu. Mohl bys, prosím, přiblížit, jak celý tento proces, tedy nahrávání dechové hudby, probíhá a co vše mu předchází?

Samotnému natáčení by měla předcházet kvalitní příprava kapely. Ta nám totiž ve výsledku zúročí kvalitu zvukového snímku, ušetří spoustu času a v neposlední řadě také finančních prostředků. Před samotným natáčením se stanoví daný harmonogram, poradí skladem, kostra ve smyslu co se bude natáčet a ve finále zazní na CD nosiči. Dále se musí provést odpovídající nastavení mikrofonů pro jednotlivé nástroje a hned poté zvuková zkouška. Při ní se kontroluje barva a čistota zvuku jednotlivých nástrojů, aby byl následný zvukový záznam maximálně věrný jejich reálnému zvuku. Pak se nastavují odposlechové cesty pro dostatečný vzájemný poslech interpretů. Když je vše správně nastavené, může začít samotné nahrávání. Začnou se tedy pořizovat zvukové nahrávky jednotlivých nástrojů v samostatných stopách, aby se s tímto záznamem mohlo při jeho míchání dále pracovat. Jakmile se tyto nahrávky všech nástrojů, zvuků či hlasů pořídí, pokračujeme mícháním zvukové nahrávky, přičemž se nejdříve jednotlivé stopy čistí od ruchů, které v záznamu být nemají, například od slyšitelných stříhů, ruchů na pozadí v podobě šumu nebo nechtěných zvuků daného nástroje či samotného hráče. Existují různé pomůcky a techniky, které jsou schopny do jisté míry takový zvukový materiál ošetřit. Během míchání zvukových nahrávek dochází jednoduše k čištění a úpravě stop, které potřebujeme dostat do optimální zvukové hladiny tak, abychom mohli vše spojit dohromady v nějaký celistvý zvuk, tedy téměř do podoby finální nahrávky kapely. Jednotlivé stopy upravujeme pomocí kompresorů, limiterů, ekvalizérů, zvukových efektů a jiných potřebných nástrojů a technik. K tomu využíváme různé

programy či zařízení, ale především uši. Takový proces bývá časově poměrně náročný a je třeba dělat kontrolní poslechy jednotlivých fází míchání nebo celých skladeb. Jakmile jsou všechny skladby smíchány, přecházíme k procesu, kterému se říká mastering. Při masteringu se seřazují skladby do požadovaného pořadí a jednotlivým skladbám se dodává finální podoba zvuku. Upravují se tedy zvukové rozdíly skladeb, rozdíly hlasitostí, hutnost skladeb, intenzita celé nahrávky a mnoho dalších úprav, aby všechny skladby tvořily jakýsi kompaktní celek a vše působilo na poslech dobře. Pro tyto úpravy se využívají i různé zvukové efekty, jež dotváří prostor jisté skladby, dává jí jakousi atmosféru. Ve zkratce se ve studiu v ideálním případě nahrává nějaký surový zvuk, bez dalších efektů, dozvuků, a to vše se teprve následně dle potřeby skladby efekty doplňuje.

Které efekty se tedy následně užívají, nebo jsou některé vyloženě typické pro žánru dechovku?

Při upravování žánru dechovky je typickým efektem hall, který nástrojům dodává přirozený dozvuk. Pochopitelně s nastavením efektu je zapotřebí pracovat velmi opatrně, jelikož musíme a chceme docílit jisté přirozenosti. Dozvuk nástrojů by jednoduše neměl být pro daný žánr či skladbu úplně scestný. Dechová hudba je těleso složené z akustických nástrojů, jež mají svou přirozenou barvu, a proto by i použitý dozvuk měl mít jakýsi přirozený charakter a působit tak reálně.

Jak tedy nejefektivněji natočit CD nosič kapele dechové hudby?

Jakým způsobem natočit takový soubor nejlépe, nejrychleji, nejefektivněji - to celé se vždy odvíjí od toho, co je konkrétní kapela schopna zahrát a v jaké kvalitě. Čili jestliže se bavíme o dechovce, která je na nějaké začátečnické úrovni, interpreti nejsou příliš zběhlí a přesto chceme dosáhnout poměrně slušné nahrávky, musíme vycházet předně z tohoto faktu a jsme tedy nuceni kapelu nahrát ne v plné sestavě naráz, ale po sekcích, které zahrnují rytmiku kapely, bicí soupravu, doprovodné nástroje a základní melodickou linku. Takové nástroje, jako jsou třeba klarinety nebo případně něco jiného, co dotváří zvuk kapely, například obligátní nástroje (obligátní trubka či melodický pozoun) doplňující další melodické hlasy, doporučuji dohrát dodatečně. Pokud je kapela na dobré úrovni, tak si zase pro kompaktní dojem celé nahrávky můžeme troufnout nahrávat vše pohromadě. Co se týče konkrétně

Moravské Veselky, ta se nachází někde ve zlatém středu, a drtivá většina skladeb této kapely se nahrává bez klarinetů a místy i bez melodického pozounu. Ovšem po celou dobu je zapotřebí, aby muzikanti, kteří jsou na jakékoliv úrovni, přistupovali k průběhu celého procesu vskutku zodpovědně, každý aby hrál to, co hrát má a tzv. nešumařil či jinak nelaboroval až ve studiu, byl si vědom toho, zda je jistou věc schopen zahrát nebo naopak, a tím nezdržoval ostatní hráče. To je tedy věc, kterou je potřeba hned zpočátku posoudit - fakt, co je kapela schopna zahrát, v jaké kvalitě, a jakého výsledku chceme docílit. I u kvalitní kapely mohou přijít na řadu skladby, u nichž se rozhodneme nenahrávat kapelu celou, ale po částech. Typické je to třeba v modernějších žánrech, kde se jako první začíná u rytmiky a následně navazují další nástroje. Podle toho, čeho tedy chceme dosáhnout ve výsledku na nahrávce, volíme i samotný způsob průběhu nahrávání konkrétní skladby. Něco jiného je, jestliže narazíme na sólové party, kdy je potřeba si se sólovým nástrojem doslova pohrát. Více méně často dochází k tomu, že sólový hráč hraje část partu s ostatními hráči, nemá tedy nějaké vyhrávky sólového hlasu, byť při živých vystoupení to za něj hraje někdo jiný, ale při nahrávání se v tomto případě nahraje podklad sólové skladby, a teprve dodatečně se dohrává sólový part (nástroj).

Zmínil jsi softwareové programy, průběh nahrávání, využití efektů během následných úprav, ale stále nebylo řečeno, jak to vypadá v samotné režii nahrávacího studia. Co vše musí tato místnost obsahovat?

Režie musí obsahovat tzv. AD převodníky, bavíme-li se o digitálním studiu, záznamové zařízení, dále zařízení, na které se nahrávka bude ukládat, jako například PC či jiné. Chybět jistě nesmí mixážní pult, může být i softwarový, zvuková karta, která je nám schopna nahrávku přehrávat, a poslechové monitory nebo sluchátka pro kontrolu pořizovaného záznamu. Podotýkám, že mám na mysli poslechové monitory v odpovídající kvalitě, určitě ne jakoukoliv Hi-fi sestavu, kterou máme v každé druhé domácnosti, ale opravdu ideálně referenční monitory, které jsou pro takovou práci speciálně vyrobeny tak, abychom byli schopni poslouchat nahrávku v reálném zvuku v takové podobě, v jaké je zaznamenávána, a s tou můžeme dále pracovat. V neposlední řadě jsou zapotřebí potřebná kabeláž pro přenos signálů, editační software, monitor, abychom očima viděli to, co děláme, zpracováváme, a taktéž různé zvukové efekty pro další úpravy.

Vnímáš jako režisér to, že se i jiné kapely dechové hudby snaží svůj repertoár obohatit modernějšími žánry tak, jako Moravská Veselka, nebo je ještě stále dost kapel takových, které se striktně drží svého žánru bez ohledu stále přibývajícím mladší generaci?

Jestliže se budeme přednostně bavit o Moravské Veselce, tak musím vyzdvihnout fakt, že tato kapela velice často přichází s něčím novým, což je bez pochyb dobře, ale i tak tu stále zůstávají kapely, které se drží dechovkového žánru a které nahrávají skladby již dříve nahrané. Důvodem je skutečnost, že tyto skladby mají zahrnuty ve svém repertoáru, líbí se jim, a v jiném případě to od nich vyžadují posluchači, aby si od nich mohli koupit nahrávky skladeb, které se rádi poslouchají, byť to tedy nejsou skladby prvotně pocházející od té dané kapely. V modernějším žánru tohle není tak běžná záležitost, že by drtivá většina nahrávala přejímané skladby od někoho jiného, naopak se snaží vytvářet si vlastní repertoár, jímž by se od ostatních odlišili, a vytvořili si tak svou vlastní tvář. Ovšem lidový žánr je v tomto jiný.

Jak tedy reaguješ na objednávky natáčení nosičů ve Tvém studiu od dechových hudeb, které přijíždí s repertoárem převážně populárního žánru? Nevnímáš to mnohdy jako troufalost? Přeci jen ne všechny skladby populárního či jiného žánru jsou vhodné pro prezentaci v podání dechové hudby.

Moderní žánry v podání dechové hudby nikterak nezavrhuji, naopak je vítám. Je to jakési oživení i pro samotné interprety a hlavně také rozšíření nabídky skladeb posluchačům. V tomto případě hlavně pro mladší a střední generaci. Otázkou pak zůstává, jak je kvalitní samotná úprava (aranžmá) skladby. Pokud je tato úroveň nízká, pak po boku současné moderní hudby, která svou kvalitou jistě má, působí poněkud kuriózně a kapele dobrý ohlas jistě moc nepřinese. To ovšem není případ Moravské Veselky, která si zakládá na kvalitních aranžích, a společně s dobrými interprety nabízí posluchačům hodnotnou alternativu v podání těchto skladeb. Při samotném natáčení těchto převzatých moderních songů je třeba dbát na to, aby taková nahrávka tou hodnotnou alternativou k originálům opravdu byla. Snažit se hledat zvukové příbuznosti, dbát na dobrou interpretaci, ctít původní tempa skladeb a mnoho dalších důležitých faktů, které musíme brát v potaz.

A jak to vypadá na trhu s CD nosiči, vnímáš, že už zájem o jejich koupi opadá?

Myslím, že v dnešní době se právě naopak začíná objevovat čím dál více CD nosičů dechových kapel, které, jak jsme řešili v předchozích otázkách, mají svůj repertoár obohacen jinými žánry. Je to samozřejmě dané tím, že se dechovka snaží prorazit i mezi mladší generaci, která si chce poslechnout něco sobě bližšího, takže i to je ten důvod, proč v dnešní době dechové kapely ožívují repertoár populárními písněmi. Samozřejmě musíme zmínit to, že dechovka je stále hudebním žánrem, který oslovuje spíše střední a starší generaci ve většinovém měřítku, tudíž se dá říci, že jestliže se dechová kapela rozhodne nahrát čistě moderní skladby, tak tím více méně předurčuje koncového posluchače těchto titulů, tedy cílí na mladší generaci. Dále už záleží jen na kapele, jak často, kde a jak se s touto generací setkává, jak si vytváří posluchače mezi těmi mladými a podobně. Samotná otázka prodejnosti CD v současnosti také naráží na to, jakým zařízením který posluchač ten svůj oblíbený hudební titul má možnost přehrávat. Dnes jsou klasické CD přehrávače nahrazovány například Mp3 přehrávači, multimediálními přehrávači z datového úložiště, přehrávači bluetooth a dalšími. Záleží tedy, na jakém médiu chceme mít své skladby uložené. Pokud bychom si koupili CD a následně jej překopírovali na harddisk, nabízí se možnost si tituly či dokonce skladby zakoupit na internetových portálech v alternativních formátech (Mp3, FLAC...). Prodejnost CD tudíž z tohoto pohledu nemá nyní vzrůstající trend, ale prodejnost žánrů tím zásadně netrpí. Je jen rozložena do více směrů. (15)

Shrnutí rozhovoru:

Po rozhovoru s panem Ing. Václavem Štěrbou je jasné, že práce v nahrávacím studiu není záležitost zmáčknutí jednoho tlačítka a je hotovo během pár minut. Bavíme se tu o několikátýdenní či několikaměsíční práci. Je to též otázka spolupráce a profesionality kapely, jak k přípravě a samotnému natáčení přistupují, dále také o její domluvě s režisérem a vzájemném porozumění o jistých představách, co chtějí následně předat posluchačům. Důležité jsou též schopnosti a profesionalita samotného režiséra, který když ví, jak pracovat jak v režii, tak s kapelou, ušetří čas a energii sám sobě i celému souboru. Sám pan režisér nastínil začátky jeho studia, včetně práce s nahrávacím programem Cubase, a je naprosto zřejmé, že se v tom, co tvoří, našel,

a ačkoliv ne všechna nahrávání ve studiu PROFON byla procházkou růžovým sadem, stále tu hovoříme o jeho koníčku, který jej naplňuje.

Dále jsme zjistili fakt, že nejen Moravská Veselka přizpůsobuje svůj repertoár mladší generaci, která si raději poslechne písňě populárního žánru, než jen dechovku. Ačkoliv i dnes autoři dechovek píší stále nové skladby, divák si mnohem raději poslechne a zazpívá to, co zná, což není potřeba podkládat žádnými studiemi, jedná se o holý fakt. A stejně tak i mladší generace ráda uslyší něco ze scény populární hudby, myšleno i z minulého století, kterou dnes zná každý správný vlastenec.

V neposlední řadě jsme se dozvěděli, že zájem o CD nosiče zde stále zůstává, i když třeba ne v takové míře, jako dříve, kdy nebyla možnost stahovat si písňě z webu, či kopírovat samotný disk. Důvodem stálého zájmu o koupi CD je i přizpůsobivost kapel k dnešní mladší generaci, a to konkrétně přizpůsobení svého repertoáru, který následně se svou bohatou žánrovostí osloví ne jednu věkovou kategorii.

4.2 Natočené CD nosiče Moravské Veselky

Moravská Veselka se doposud pyšní celkem 9 CD nosiči, a připravované 10. bude pokřtěno s oficiální vydáním na trh 2. listopadu roku 2019, při události Záhorského odpoledne s ..., a jedním DVD. První CD natočila dechová hudba v dubnu roku 1994 v nahrávacím studiu Gloria. Tato jedinečná možnost jim byla nabídnuta po jejich produkci na Záhorských slavnostech dne 24. července 1993, kdy si kapely všiml sponzor této události, pan Pavel Mráček, který tehdy podnikal v oboru Výroby z technické pryže. Soubor po jejich vystoupení oslovil, vyjádřil své sympatie a nadšení pro tento kolektiv, jejich repertoár a kvality obecně, a navrhl tak nabídku finančních prostředků pro nové plakáty, na nichž se měl zároveň poprvé objevit nový název kapely, dále finanční příspěvek na aparaturu, a v neposlední řadě, a to především, finance na náklady pro první CD nosič Moravské Veselky, *Jak voní láska*, respektive nejprve se jednalo o audiokazetu a teprve poté CD. (12)

Repertoár byl složen ze skladeb, se kterými se kapela v té době nejčastěji prezentovala a zároveň tak bylo ověřeno, že si takové skladby posluchač vždy rád poslechne. Jednalo se o tyto skladby:

název	autor
Pro Slovácko	Jaroslav Kohoutek
Háječek	Václav Mañas ml./Vladimír Salčák
Moravo, voděnko zakalená	František Mañas/Vladimír Salčák
Pod kopcem Hostýnem	lidová/arr. Miloslav R. Procházka
Prázdninová	Antonín Pecha
Tymián	Bohuslav Smišovský/Stanislav Ostreží
Šohajíčku můj	František Mañas/Svatopluk Radešínský
Moje Haná	Václav Smola
Přerovanka	Ladislav Kubeš/Svatopluk Radešínský
Jak voní láska	Bohuslav Smišovský/František Kožík
Dožínková	Antonín Žváček/Vladimír Salčák
Moravanka	Antonín Žváček
Hvězdička	Bedřich Smetana
Veselá	Bohuslav Smišovský
Skřívánek	František Mañas/Vladimír Salčák
Na té naší Hané	lidová/arr. František Tkadlčík

*Tabulka č. 3: Seznam skladeb na prvním CD nosiči kapely: Jak voní láska (1994)
(vlastní zpracování).*

Obrázek č. 5: Obal CD Jak voní láska (1994) (zdroj: archiv souboru).

První poklad kapely jako takový byl pokřtěn dne 31. července 1994 při dechovkovém festivalu Setkání dechových hudeb v Dřevohosticích, na který byla kapela pozvána organizátorem a starostou obce v jednom, panem Ladislavem Sigmundem. (12)

Další CD, jako bylo *Vyznání* (2002), natočené ve studiu TONSTUDIO Jaromíra Rajchmana, či *S Moravskou Veselkou* (2006), natočeno v nahrávacím studiu Mistrůňanka, se též skládaly z dechovkového repertoáru, z nichž na CD z roku 2006 soubor již spolupracoval s hudebním skladatelem, Antonínem Perníčkou. (16)

Obrázek č. 6: Obal CD *Vyznání* (2002) (zdroj: archiv souboru).

Obrázek č. 7: Obal CD *S Moravskou Veselkou* (2006) (zdroj: archiv souboru).

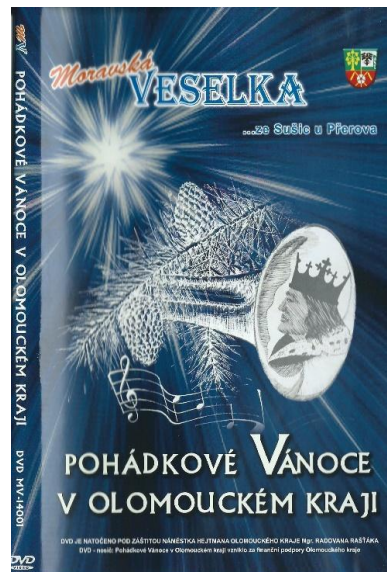
Až v roce 2009 po kladných ohlasech z uplynulých vánočních koncertů, jež se skládaly z vánočního repertoáru plného koled a melodií vánoční tematiky, dospěla Moravská Veselka k rozhodnutí pár těchto písní a nově napsaných krásných aranží, tentokrát již od pana Karla Matiaše, zaznamenat na CD a následně na svých vánočních produkcích nabízet posluchačům. Natáčení proběhlo v říjnu toho roku. CD nese název *Kouzlo Vánoc*. (16)

Obrázek č. 8: Obal CD Kouzlo Vánoc (2009) (zdroj: archiv souboru).

Obraz pro tyto písně byl natočen v roce 2011. Zároveň je nutno podotknout, že tímto projektem navázala Moravská Veselka spolupráci s panem inženýrem, Václavem Štěrbou, jehož studio PROFON se kapele po tomto natáčení osvědčilo a doteď využívá jeho služeb.

O 4 roky později se ve vánočním duchu natočilo CD pod titulem *Pohádkové Vánoce*. Již z názvu vyplývá, že repertoár na tomto nosiči a následně i koncertech kapely byl a je výjimečný svým složením, jelikož se výrazně odlišil od jiných vánočních produkcí druhých kapel v republice, čímž zároveň naznačuji, že v tomtéž roce se vánoční koncerty Moravské Veselky nesly v duchu tohoto nosiče. Jednalo se o písně z pohádek Šíleně smutná princezna, Jak se budí princezny, S čerty nejsou žerty, Tři oříšky pro Popelku, Nesmrtelná teta nebo Dvanáct měsíčků, a spousty dalších v úpravě výše zmíněného Karla Matíáše. K písním z CD jsou natočeny i videoklipy, jež soubor nabízí na stejnojmenném DVD a které posluchači mohou každoročně sledovat ve vánočním čase na stanici Šlágr TV. (16)

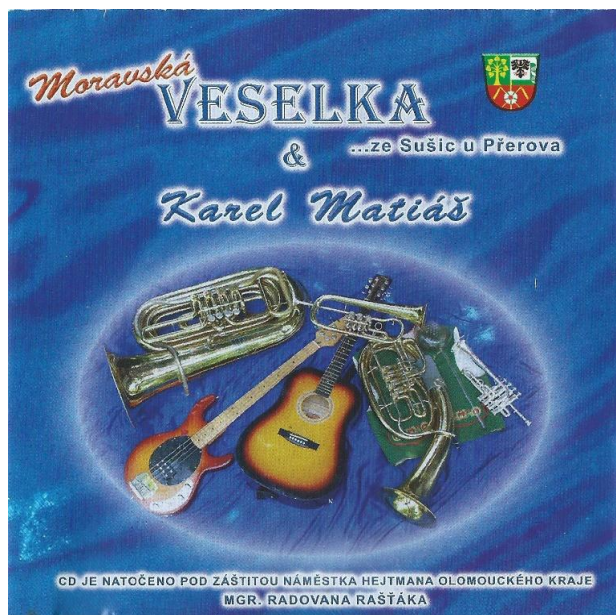
Obrázek č. 9: Obal CD Pohádkové Vánoce a stejnojmenného DVD (2013)
(zdroj: archiv souboru).

Ku příležitosti 20. výročí vzniku kapely byl v roce pořízen CD nosič, jež nese název *Věnované -20 let*. Repertoár byl složen opět převážně z dechovkového žánru včetně nových skladeb od Antonína Perničky, které měly na nosiči velké zastoupení, a stejně tak nesmíme přehlédnout i výjimky v podobě pár populárních aranží jak pana Matiaše, tak i samotných členů souboru. (16)

Obrázek č. 10: Obal CD Věnované (2010) (zdroj: archiv souboru).

V roce 2012 vydala Moravská Veselka na trh CD nosičů něco, co již na pohled bylo zcela originální a naprosto nepředvídatelné, a sice profilové CD o repertoáru populárních aranží muzikanta Karla Matiaše s názvem *Moravská Veselka a Karel Matiaš*. (16)

Obrázek č. 11: Obal CD *Moravská Veselka a Karel Matiaš* (2012)
(zdroj: archiv souboru).

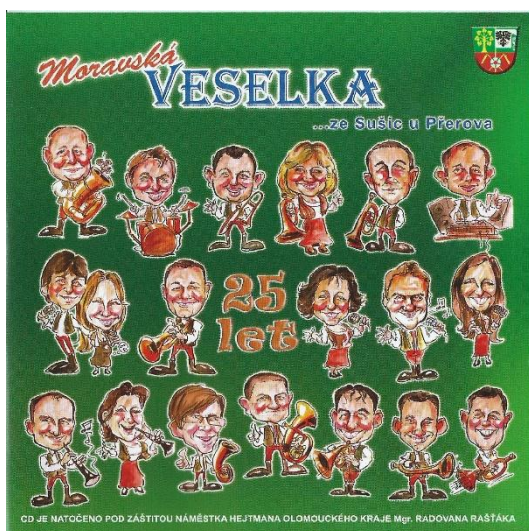
Tento nosič měl fascinující ohlasy, obzvláště pak od mladší generace, která si tak po letech přišla vskutku na své. CD nabízí tyto úpravy:

Je naprosto nezbytné
To se nikdo nedoví
All by myself
Ša-la-la-la-li
Slunce
Směs Heleny Vondráčkové (Malovaný džbánek; Pátá; Chytila jsem na pasece)
Sluneční
Everybody hurts
Den, kdy se vrátí láska
Směs Karla Gotta (Kávu si osladím; Dělová rána; Lady Carneval)
Žízeň lásky

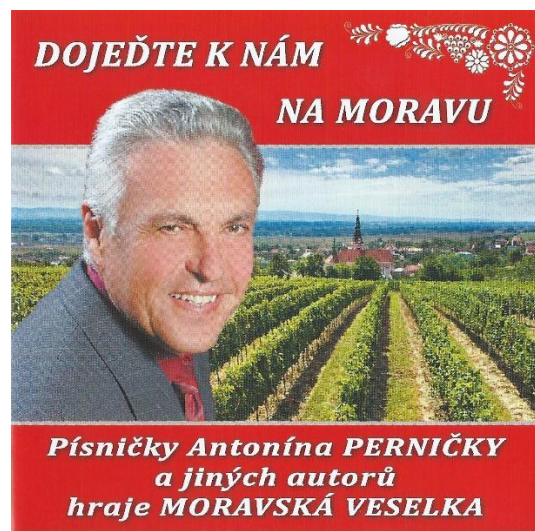
Nádherná láska
Duhová víla
All for love
Směs Jiřího Schelinger (Což takhle dát si špenát; Simsalabim; Jahody mražený)
Vánoční strom
Raci v práci s.r.o.

Tabulka č. 4: Seznam skladeb na profilovém CD plném aranží Karla Matiaše (2012) (archiv souboru).

Posledními dechovkovými nosiči, které si posluchač již dříve mohl zakoupit, jsou CD 25 let, které se v roce 2015 natáčelo ku příležitosti 25. výročí vzniku souboru, a v neposlední řadě profilové CD skladatele Antonína Perníčky, natočené na jaře roku 2017, *Dojeďte k nám na Moravu*. Oba tyto nosiče nesou repertoár především dechovkový, který je ovšem jako vždy obohacen pár skladbami žánru populárního. (16)

Obrázek č. 12: Obal CD 25 let (2015) (zdroj: archiv souboru).

Obrázek č. 13: Obal CD *Dojeďte k nám na Moravu* (2017) (zdroj: vlastní zpracování).

Jako novinku k 30. výročí vzniku kapely přivede soubor v listopadu letošního roku, tedy roku 2019, na trh v pořadí 10. CD nosič. Kapela vsadila na jistotu a repertoár je složen ze směsi písní, které byly sepsány a seskládány pro již odvysílaný pořad České televize, *U muziky na Silvestra*, a měly jen samé kladné a pozitivní ohlasy. Navíc s těmito skladbami kapela vystupuje na svých produkcích, tudíž je opakovatelně přesvědčena, že si posluchač zakoupí to, co se mu líbí a může si zároveň i zazpívat.

Obohacením tohoto nosiče je host Jožka Šmukař, který si se zpěváky Moravské Veselky opět rád zazpíval, ostatně tak, jak v již zmíněném pořadu, a již delší dobu s kapelou spolupracuje jak při produkcích jeho, tak vystoupeních Veselky.

5. ROZHOVOR S KAPELNÍKEM MORAVSKÉ VESELKY, MGR. JAROMÍREM ŠKOLOUDÍKEM, PH.D.

5.1 Začátky kapelníka, jeho cíle a plány z hlediska repertoáru

Cíl první části rozhovoru s kapelníkem:

Cílem je zjistit, s jakým záměrem a jakými cíli především z hlediska repertoáru (jeho obměn a oživení) se pan Mgr. Jaromír Školoudík, Ph.D., ujal funkce kapelníka. Dále by autorka během rozhovoru ráda zmínila nově navázané spolupráce, které s obměnou repertoáru úzce souvisí a díky nimž je dnes kapela na takové úrovni, jaké je. Autorka práce má s kapelníkem přátelský vztah, proto je takto veden i samotný rozhovor.

Co tě motivovalo k tomu, abys usiloval o pozici kapelníka?

V prvé řadě bych sloveso usiloval trochu upřesnil, protože tehdy se jednalo o situaci, při níž jsem byl v roce 2004 osloven kolegou z Moravské Veselky, Petrem Masařem, který se chystal odletět do Ameriky, zda bych za něj nemohl po dobu půl roku hrát na jeho pozici, a následně po domluvě s tehdejším kapelníkem, Ladislavem Drábkem, jsem nabídku o výpomoci přijal. První mou akcí byl ples v Pavlovicích, v lednu roku 2005, se kterým byly spjaty dva zásadní momenty pro mé rozhodnutí pokračovat, zůstat a nadále se v tomto souboru realizovat i na dále, a to setkání s mou manželkou, současnou manažerkou kapely, Bronislavou Školoudíkovou, a druhým faktem bylo obrovské štěstí v neštěstí, a sice kdybych nebyl v ten večer s kapelou, nejspíš bych uhořel na našem domě, v němž v ten samý moment hořelo. Bral jsem to i jako takové symbolické znamení ze shora. Na přelomu roku 2006/2007, kdy byl kapelníkem kapely Mgr. Pavel Železný, jsme se rozhodli natočit hudební nosič, a už v té době jsem se o většinu věcí staral, zařizoval a domlouval já spolu s manželkou, která mimo jiné v souboru působí od samého zrodu kapely. I to se dá považovat za popud k tomu, že se tehdy kapela shodla na zvolení mě do funkce kapelníka. Soubor věděl, že jsem pro něj dělal maximum, bavilo mě to a měl jsem především zajímavé plány (což setrvává dodnes, vlastní poznámka). Mými prvními kroky, ještě před funkcí kapelníka, byla již zmíněná realizace CD nosiče S Moravskou Veselkou, a po letech znovuzorganizování nyní již každoročního Hudebního festivalu Václava Drábka v Pavlovicích,

který má hluboké kořeny, jež sahají až do roku 1975, kdy se uskutečnil 1. ročník tohoto projektu. Poslední ročník se uskutečnil v roce 1989, a poté následovala 15letá prodleva. V roce 2004 se navázalo 15. ročníkem za podpory Olomouckého kraje. Další mé kroky pokračovaly k organizaci sušických hodů nebo Záhorského odpoledne s ... Byly to takzvané střípky, které se skládaly postupem času dohromady a výsledkem byla a je má funkce. Oficiálně jsem kapelníkem od 1. ledna 2008.

Když jsi začínal, co se v té době nejčastěji hrálo, či co bylo jak mezi posluchači, tak i mezi muzikanty oblíbené? Byla to jen nějaká skladba nebo byl takzvaně v kurzu nějaký skladatel, aranžér?

Když jsem ve Veselce začínal, byly v oblibě klasické moravské skladby skladatelů Miloslava Procházky, Blahoslava Smišovského, případně nějaké starší od úvodních nestorů. Jmenovitě skladba Dolina, dolina - ta se hrála vždy a všude, a postupem času začala být skladba ohraná. Samozřejmě, tehdy to v kapele jako i v jiných fungovalo tak, že se kopírovaly skladby od ostatních kapel, to znamená vždy se musely sehnat noty, což měl na starosti archivář a člen kapely, Karel Jemelka. Víceméně se vždy jednalo o skladby, které byly zrovna v oblibě u nejznámějších dechových kapel v České republice. V té době byla rádoby dechovková kometa Antonín Pernička, který zprvu s dechovkou neměl nic moc společného. Jako první ho objevil Vojtěch Horký, zpěvák dechové hudby Stříbrňanky, který Antonína požádal o napsání jedné či dvou písniček. Následně toho bylo více a více. Já osobně jsem pana Perničku zprvu vůbec neznal, neměl jsem ponětí, o koho šlo. Po čase se i do Moravské Veselky dostaly jeho skladby, jako Pozdrav milému, Nebuď smutná a Od Hradiště po Trenčín. Až na dechovkovém festivale v Podolí u Brna jsem Antonína poprvé oslovil, ačkoliv jsem nebyl ještě ve funkci kapelníka, zda by nám nechtěl přispět svou tvorbou do našeho nově plánovaného CD nosiče, respektive šlo nám o jeho úvodí skladbu. Ačkoliv jsme nevěděli, jakým způsobem pracuje, rozhodli jsme se pro experiment. Jako aranžéra této skladby jsme zvolili našeho kamaráda, muzikanta z Blaskapelle Gloria, Pavla Skopala st., který napsal předeihu a mezihru. Jednalo se tedy o první nosnou skladbu, jmenuje se S Moravskou Veselkou, kterou Antonín Pernička složil cíleně pro naši kapelu. Následně jsme si s ním domluvili schůzku, při níž jsme mu dali najevo náš zájem o spolupráci s ním, řekli jsme mu své představy, jakou podobu skladeb bychom chtěli prezentovat, nejen tedy dechovky, ale i například skladby vánoční, což už v té době také

začínalo být čím dál více v oblibě, myšleno pořádat vánoční koncerty. Ovšem nejen o skladby Antonína Perníčky jsme jevíli zájem, kontakt jsme již dříve navázali i s autory hudby, jako byli Zdeněk Gurský, nebo s již zmíněnými, Miloslavem Procházkou a Blahoslavem Smišovským. Dalšími skladbami pro nás od Antonína byly waltz Čas mládí a valčík Den zavoněl šeríkem. Spolupráce setrvává dodnes.

Co tě přimělo k oslovení Karla Matiaše jakožto známého aranžéra populárního žánru (nejen populárního)?

Jakmile jsem v roce 2008 začal naplno fungovat ve své funkci kapelníka, začal jsem mnohé přizpůsobovat svým představám, včetně repertoáru, o němž jsem měl představu, že nechci prezentovat pouze dechovky. Zkrátka jsem chtěl, aby Moravská Veselka hrála i své věci, včetně svých aranží, a nebyla tak vždy závislá na někom jiném, a tak jsem začal vyhledávat aranžéra. Ovšem sehnat nějakého vskutku dobrého byl vždy problém a troufám si říct, že vždy bude. V době mých začátků byl takzvaně top aranžér tanečních věcí Zdeněk Novák, bývalý režisér brněnského rozhlasu, který dodnes upravuje pro dechovou kapelu Mistřiňanku i pro Kumpánovy muzikanty. Každopádně ke Karlovi jsem se dostal díky dvěma členům Moravské Veselky, kteří byli bývalí členové Vojenské hudby Olomouc. Tehdy se naopak rušila Posádková hudba v Brně a armáda své muzikanty s vystudovanou konzervatoří musela někam převelet. Do olomoucké Vojenské hudby byl převelen mladý talentovaný klarinetista, Karel Matiaš. Bylo o něm známo, že je živelný, ale především muzikantsky vynikající, ovšem jako o aranžérovi se o něm tehdy ještě moc nemluvílo. Nechal jsem si tedy na něj sehnat kontakt. Aniž bych měl tušení, oslovil jsem ho zrovna v jeho těžké životní situaci, tudíž by se dalo říci, že jsem mu posléze i jakožto kamarád podal záchrannou ruku a nabídl mu spolupráci. Předtím se ještě pochopitelně musel informovat o obsazení kapely, o rozsahy jak muzikantské, tak i pěvecké, a dále to vypadalo následně: vždy jsme se domluvili na úpravě 3 až 4 skladeb, mé návrhy i jeho, a v konečné fázi jsme použili 1 nebo 2 skladby. Dnes už jsem ohledně typů skladeb náročnější, vím totiž, co pro kapelu přesně potřebuji, jakou mám představu, ať už se záměrem či bez něj. Jeho první počin byly například skladby Sladké hlouposti, To se nikdo nedoví nebo Slunce. Jediná má podmínka ohledně naší spolupráce bylo, aby své aranže nikomu neposkytoval bez mého vědomí či souhlasu, a aby se osobně zúčastnil prvních zkoušek kapely s jeho úpravami. Každý aranžér má totiž své jisté představy, jak skladbu

prezentovat, a jistě je více efektivnější, jsou-li představy sděleny osobně. Karel je znám svou pestrobarevností nástrojů, velice rád prolíná sólové nástroje a nástroje obecně.

Měl jsi tedy původně v plánu to, že rozšíříme svůj repertoár tak, aby polovina byla věnována dechovce a polovina populárnímu žánru, a budeme se tak výrazně lišit od ostatních dechových kapel u nás v České republice, které jsou pevně věrni pouze žánru náležícímu tomuto typu kapely, nebo to z okolností vyplynulo samo i tedy na základě spolupráce s Karlem Matiašem, který se nám osvědčil?

Od samého začátku jsem měl jasný cíl, a to takový, že chci mít jednu složku not plnou tanečních věcí, stejně tak, jako máme složky s dechovkami. Na začátku mého působení jsem s pár členy kapely provedl kompletní revizi notového materiálu, udělali jsme troje nové knížky, s nimiž vystupujeme a z nichž hrajeme na našich akcích, a nově jsme zavedli jednu složku, ve které zprvopočátku bylo jen pár tanečních věcí. Po zahájení spolupráce s Karlem Matiašem se složka kompletně zaplnila, ba naopak pomalu takzvaně přetéká. A to se nebavíme o vánočních písních - ty jsou vedeny zvlášť a za ty roky jich máme vskutku bohatě, včetně aranží opět od Karla.

Vnímal jsi i nějaký nátlak ze strany posluchačů, že chtěli v průběhu vystoupení slyšet i něco modernějšího, populárního, nejen klasicky: „Přijela dechová kapela, bude se hrát dechovka!“

Já jsem vždy zastával motto, že „Dechovka nehraje dechovku“. Ten tlak od posluchačů, a to zejména od mladší generace, byl samozřejmostí a my jsme si řekli, že se chceme odlišovat a dělat si své s tím, že první bylo důležité narazit na správného aranžéra a dále pak mít vhodné personální obsazení, které zvládne zahrát jak klasicky dechovku, tak i jiný žánr, a dokáže to svým přednesem rozlišit. K tomu samozřejmě i to, že obsazení kapely bude stálé. Více méně se takto kvalitní seskupení kapely následně hodilo i k vánočního módu, čímž chci říci, že jsme začali koncertovat i v adventním čase s vánočním programem.

At' už s dechovkou nebo s populárním žánrem, Moravská Veselka se prohrála a prozpívala až ke svému letošnímu 30. výročí jejího založení. Co pro Tebe jako kapelníka byl zásadní moment, krok, čin?

Především si myslím, že já osobně můžu hodnotit jen ty roky, v nichž jsem byl ve funkci kapelníka já, a ne předešlé roky, během kterých jsem v kapele nepůsobil ani jako člen. Vždy samozřejmě narazíš na milníky. Každopádně, mým prvním počinem byl CD nosič, který jsem pro kapelu v podstatě zařídil se vším všudy, a to jsem byl pouhým členem souboru. Ovšem v průběhu toho všeho jsem de facto vařil z vody, doslova jsem byl ještě „nepolíbený“ technologiemi, tím, jak co funguje či nefunguje, jak se co dělá a naopak nedělá. Další, co o nás jako kapele dalo vědět, bylo Dechovka byla, je a bude v Sazka aréně. Přiznávám, že to byla ta pomyslná třenička na dortu, a pak ještě vystoupení v České televizi, které se celé odprezentovalo „na živo“, což si i ty sama na vlastní kůži zažila, jaký je to především stres oproti natáčení s playbackem. No a když bych měl vyzdvihnout něco ze stránky kapelnicko-pořadatelské, tak tím je myšleno, co jako kapela pořádáme, to znamená jak Hudební Pavlovice Václava Drábka od roku 2004, tak Právě sušické hody, které se začaly pořádat o dva roky později. Posledním z těchto počínů bylo a je Záhorské odpoledne s ..., jehož první ročník začal rokem 2010.

Co k výročí kapely včetně z hlediska repertoáru připravuješ, jak budou vypadat koncerty pod mottem 30 let Moravské Veselky?

Jeden z hlavních počínů bude jistě CD nosič, který sám o sobě ponese název 30 let Moravské Veselky. Budou to směsky písní, které jsme již jednou natáčeli pro pořad U muziky na Silvestra 2017, ve kterém jsme účinkovali. Byl to další velký krok pro kapelu, což zmiňuji i skrze předešlou otázku. Tentokrát už ovšem nebudeme natáčet zpěvy s Monikou Absolonovou, Markétou Konvičkovou a Milanem Pitkinem, ale přeci jen jednoho hosta jsme si pozvali, a to Jožku Šmukaře. Co se týče výročí, to se s námi ponese v duchu všech našich vystoupeních. Začne to Hudebními Pavlovicemi, které letos taktéž oslaví 30. výročí své produkce a motto ponese Dvakrát 30. Kromě standardního koncertu, který zde Moravská Veselka každý rok má, se jakožto kapela postaráme i o program večerní zábavy, ovšem o ten se budeme dělit s Blaskapelle Glorií, se kterou se prolínáme taky již několik desetiletí. V průběhu koncertu bych ovšem byl rád, kdyby moderátor naše posluchače provedl svými slovy 30 lety kapely tak,

aby si každý udělal obrázek o tom, co se za ty roky událo a co nás doprovázelo v průběhu našich kroků k tomuto výročí. O našem výročí se bude vědět i při sušických hodech, což je naše srdeční záležitost, a vrcholem toho všeho bude Záhorské odpoledne s..., kde budeme křtít naše nové CD s Jožkou Šmukařem. Má představa o tomto odpoledni je, aby v průběhu naší produkce vždy zaznělo pár skladeb z každého CD nosiče, které jsme doted' natočili, a zároveň aby to celé bylo spojeno i s projekcí. Našimi hosty budou Muzikanti z jižních Čech.

Kde vidíš kapelu třeba za takových 5 let? Otázka je opět mířena na repertoár, zkrátka zda si myslíš, že s postupem času a s přibývajícím novou generací bude vůbec o žánr dechovku zájem. Vnímáš i v tomto případě výhodu našeho bohatého repertoáru nejdouho žánru?

Jak už jsem několikrát říkal, kdybychom se nejmenovali dechová hudba Moravská Veselka a jmenovali bychom se ku příkladu Brass Band Moravská Veselka, tak bychom v podstatě mohli hrát taneční muziku, filmovou, a možná bychom na tom z hlediska akcí byli značně lépe, nicméně jsme si řekli, že chceme podržet a nadále podporovat folklór. Je dost možné, že jakmile vymře generace, která má dnes 50 let a více, a mladší generace to nikterak nepodrží, tak i u nás v souboru proběhnou nějaké změny, jelikož nikdo z členů nemládne, a celé to bude vedeno jinak. Ovšem stále doufám v to, že naši nástupci budou dělat maximum, tak, jako doted' my. Ty skladby, které dnes Veselka hraje, jsou o 2 až 3 levely těžší, než hrála před 10 lety. Což znamená, že obsazení kapely musí být takové, které tohle zvládne, čímž narážím na budoucnost. Když totiž bude obsazení slabší, bude se muset repertoár obměnit jednoduššími skladbami a už to nebude to, o co se doted' snažíme. Tudíž je potřeba mladší generaci, naše nástupce, vést tímto směrem, aby se o to celé náležitě postarala. Jinak kapela zestárne a skončí, což si přiznejme, po tom všem by to byla opravdu škoda. (17)

Shrnutí první části rozhovoru:

Z této části rozhovoru lze usoudit, že již od samého začátku funkce kapelníka bylo jeho záměrem repertoár značně obměnit a obohatit populárnějším žánrem. Dnes kapela vlastní několik úprav nezapomenutelných hitů pokladů české populární scény, jako jsou nebo byli Karel Gott, Helena Vondráčková, Jiří Schelinger, Hana Zagorová, Pavel Novák a jiní. Některé písně těchto českých a dokonce i zahraničních interpretů jsou

upraveny do podob směsí, jako například písně skupiny ABBA. Momentálně novější je pak směs písní z muzikálu Noc na Karlštejně, která si ihned získala srdce posluchačů. Jak již výše bylo zmíněno, kapela svůj repertoár obohatila i vánočními písněmi. Prvními z nich byly *Došli jsme k Vám, Ave Maria, Maria, má dobrá Matko* či *Směs koled.* Jako jedné z prvních kapel zazněly při vánočních koncertech melodie z pohádek, které jsou již dlouho s Vánocemi spjaty a každoročně v tomto čase odvysílány v televizi. Některé opět v podobě směsí písní, během nichž zazněly známé melodie z pohádek *Šíleně smutná princezna, S čerty nejsou žerty, Jak se budí princezny, Tři oříšky pro Popelku*, a mnoho dalších.

Kontakt a novou zajímavou spoluprací navázala kapela jak s panem Antonínem Perníčkou, tak s Karlem Matiašem. Oba Moravskou Veselku svou tvorbou obohatili a značně ovlivnili následující rozkvět souboru. Závěrem autorka jen dodává, že se kapelník od samého začátku svého působení držel přísloví: *Risk je zisk.*

5.2 Přínosné spolupráce s televizními stanicemi v roce 2017

Cíl druhé části rozhovoru s kapelníkem:

Cílem je zjistit, které další spolupráce v podobě televizních pořadů byly v posledních letech zásadními pro popularitu kapely, a přínosem, díky němuž se o Moravské Veselce dozvěděla i mladší generace během přenosu v TV či na internetových stránkách.

Rok 2017 si pro Moravskou Veselku připravil nejednu spolupráci s nejednou televizní stanicí. Mohl bys přiblížit, o co přesně šlo, která spolupráce se stala pro Veselku zásadní a dala tak o kapele zase o něco více vědět?

Tento rok byl opravdu velice zajímavý. Nabídky, které nám přišly, byly vrcholem práce a toho, co celou dobu děláme, o co se snažíme. Určitě tomu nebylo tak, že bych cíleně „tlačil“ na tyto spolupráce. Výhodou pro nás byla dlouholetá známost se zpěvákem, Jožkou Šmukařem. Na konci roku 2016 jsem byl kontaktován paní producentkou, panem dramaturgem a panem režisérem České televize právě díky Jožkovi. Jejich známý pořad Putování za muzikou chtěli obohatit další kapelou, konkrétně nějakou ze severní Moravy, našeho regionu, a tak se poštěstilo. (Příloha č. 10) I my byli připraveni opět něco pěkného natočit a obohatit tak kapelu o další

zkušenost a zážitek. Hned po našem souhlasu začala Česká televize vyhledávat lokalitu, kde by bylo vhodné pořad natočit. Pohotově jsme navrhli hospodu Ve stodole v Penčicích. Celé se to nakonec událo 14. června 2017. Repertoár byl složen z písní, které jsme zrovna dotočili ve studiu Profon ku příležitosti nového profilového CD Antonína Perníčky, což byl zase vrchol naší spolupráce s ním. Nesmím opomenout nadstandardní vztahy s bývalým ministrem zemědělství, Ing. Marianem Jurečkou, který byl v pořadu Putování za muzikou naším hostem. O dva měsíce později jsme natočili dva pořady, tentokrát se Šlagr TV v rámci volební kampaně již zmíněného pana ministra Jurečky. Tyto pořady se natáčely v červenci a v srpnu toho roku. Nebyli jsme jediní oslovení, v prvním pořadu nás v průběhu natáčení střídali manželé Říhákovi a manželé Osičkovi, ve druhém jsme se střídali s Olgou Baričičovou a Lukášem Prajkou. Oba pořady pod názvem Kavárna Aston se opět natáčely v již osvědčené Stodole v Penčicích. Ovšem jako vrchol toho roku jsem považoval již zmíněný pořad pro Českou televizi. To jsem ovšem netušil, že si pro nás ještě připravila něco, co tady mezi dechovými kapelami považujeme za top ze všech pořadů v televizi, a to U muziky na Silvestra.

Když tedy vzpomenu pořad U muziky na Silvestra, kdy vznikla prvotní myšlenka, že pro tuto příležitost bude tentokrát oslovena Moravská Veselka?

Prvotní myšlenka vznikla dva dny před natáčením pořadu Putování za muzikou, tedy v červnu. O týden později po natáčení jsme pak měli říct své konečné rozhodnutí, zda máme zájem a především časový prostor k další spolupráci v jednom roce s Českou televizí. Následně nám poslali různé varianty, co přesně by se po nás chtělo, v jakém duchu by se tento ročník měl nést, kdy se bude natáčet zvuk, kdy obraz, jak to bude časově náročné, jaké jsou možnosti, co se týká financí, kdo bude host a podobně. Jelikož jsme si byli vědomi, že se jedná o nejsledovanější pořad České televize tohoto žánru, ani chvíli jsme neváhali a s radostí všech členů kapely do jednoho jsme nabídku přijali.

Jaký jsi měl jako kapelník názor na to, že dechovku budou zpívat s našimi zpěvačkami, Hanou Navrátilovou a Petrou Dudovou, populární zpěvačky, Monika Absolonová a Markéta Konvičková?

Po přijetí nabídky o této spolupráci obecně jsem si zpětně pustil záznamy z předchozích let tohoto pořadu, abych se podíval na koncept vůbec, a na to, co a jak případné hvězdy českého showbyznysu zpívají. Monika Absolonová v pořadu již dříve účinkovala. Další pro mě potěšující okolnost byla ta, že v roce 2015 natáčeli tento pořad s Muzikanty z jižních Čech, s nimiž velice rádi spolupracujeme, máme dobré vztahy a jsme v kontaktu. Následně jsem tedy zkontaktoval jejich kapelníka a informoval se, jak se věci měly a jak s tím máme vynaložit my: kolik dát prostoru hvězdám tohoto ročníku, jak to připravit tak, aby to bylo použitelné co se repertoáru týče, aby to zkrátka nebylo úplně mimo mísu. Nicméně přesvědčili jsme se i na vlastní kůži, že některé zpěvačky umí jednotlivé žánry odlišit, a některé to pojaly po svém, ale jistě nenastalo nic, za co bychom se měli stydět jak my, tak druzí.

Dala nám později Česká televize k dispozici nějakou zprávu či zhodnocení, jaké byly po odvysílání ohlasy, a vnímal si i ty jakožto kapelník, že po pořadu byl o naši kapelu viditelně větší zájem?

Když jsem mluvil jak s paní producentkou, tak se scénáristou, případně s dramaturgem a režisérem, tak mi v podstatě bylo řečeno, že z naší strany byl přístup opět perfektní, profesionální, včetně odprezentovaného repertoáru, který jsme dávali dohromady my sami, což byl vlastně největší problém: udělat repertoár tak, aby byl jak pro nás, tak pro hosty i diváky vyhovující a snesitelný v tu dobu, ve kterou se pořad vysílal. Co se týkalo sledovanosti, zjišťoval jsem si také, jak vypadala v předešlých letech. Vždy se dle informací pohybovala standardně kolem 1,5 milionu diváků a tím jsou myšleni diváci, kteří to sledovali v čase televizního vysílání, nebavíme se tu o zpětnou sledovanost na webových stránkách, jelikož to pak přibývá dalších 300 až 400 zhlédnutí. Týden po odvysílání jsem dostal přesné číslo od pana scénáristy. Pořad sledoval na Nový rok o půlnoci zaokrouhleně 1 milion 200 000 diváků. Sama jsi jistě následně pociťovala, že ku příkladu konkrétně o tobě lidé věděli. Viděli tě, líbilo se jim to celé a posílali ti SMS zprávy nebo zprávy na sociálních sítích. Odezva v roce 2018 byla skvělá a přiměla nás i k dalším spolupracím s Jožkou. Jedná se o takzvané pásmo, které jsme pracovně nazvali U muziky po Silvestru s Jožkou Šmukařem,

a pro rok 2019 máme už 5 či 6 vystoupení právě s ním. Závěrem tedy chci říci, že to celé přineslo spoustu pozitivního včetně dalších příznivých nabídek. (17)

Shrnutí druhé části rozhovoru:

V této části rozhovoru jsme dospěli k názoru, jak je v dnešní moderní době důležité prezentovat se nejen osobně na produkcích kapely, ale dát o sobě znát i v oblíbených pořadech jak generace starší, tak i té mladší. Ne každý má v dnešní uspěchané době čas být přítomen při všech těchto událostech, a tak je přínosem jak pro kapelu, tak především pro posluchače, když má možnost si jistou událost později vyhledají na webových stránkách, které jsou přístupny všem. Dalším přínosem pro popularitu kapely jsou CD a DVD nosiče, kterých kapela vlastní dohromady celkem 10, z toho 1 DVD a 9 CD. Ovšem není zde ještě započítán nově připravovaný, v pořadí 10. CD nosič, který pro rok 2019 kapela připravuje. Posluchači Moravské Veselky tak nemusí čekat jak na její produkce, tak na okamžik, kdy klipy souboru či písničky zazní v rádiu nebo televizi, a mohou si sami dle vlastní nálady zvolit, kdy chtějí s tvorbou kapely prostřednictvím CD a DVD strávit čas.

ZÁVĚR

Na závěru této bakalářské práce sám čtenář jistě usoudí, že dechová hudba Moravská Veselka rozhodně patří mezi ty kvalitní dechové hudby, které se na území České republiky, a konkrétně na Moravě nachází právě především díky svému repertoáru. Kdybychom navštívili produkci Blaskapele Glorie, k poslechu by nám byla jistě nabídnuta dechovka z repertoáru jejich kapelníka Zdeňka Gurského, a spousty krásných aranžmá jak jejich trumpetisty, Pavla Skopala, tak jiných aranžérů, při nichž by zástupci jednotlivých dechových sekcí předvedli, jak bravurně svůj nástroj ovládají, včetně samotných zpěváků, kteří opravdu vlastní zlato v hrdle. A jak bylo mým cílem právě ve 2. kapitole *Není dechovka jako dechovka*, resp. v podkapitole *Pojetí dechové hudby u nás z hlediska repertoáru*, dokázat, že spousty dechových kapel muselo svůj repertoár obměnit na základě náročnosti mladší generace posluchačů, je očividné, že k tomuto kroku přistoupila nejen Gloria, ale i dechová hudba Mistříňanka, jež se momentálně prezentuje originálním lidovým pásmem vlastních úprav, nebo právě Moravská Veselka.

Především při rozhovorech ve 4. kapitole, *Dechová hudba v nahrávacím studiu*, a kapitole 5., *Rozhovor s kapelníkem Moravské Veselky, Mgr. Jaromírem Školoudíkem, Ph.D.*, bylo několikrát jasně řečeno, že právě tato kapela měla to štěstí na navázání nových kvalitních spoluprací jak se skladatelem a aranžérem, Antonínem Perníčkou, který kapelu obohatil o krásné dechovkové a vánoční melodie, populární nevyjímaje, tak spolupráce s muzikantem a aranžérem, Karlem Matiašem byla nejlepší volbou Veselky, jelikož od tohoto rozhodnutí vlastní kapela originální, krásné hudebně bohaté úpravy, jež jen tak někdo nemá. Každý rok, před novou sezónou, jsou pro kapelu upraveny nové populární melodie či směsi písní, které jsou pak při produkcích překvapením pro posluchače. Už tento fakt je pro příznivce koncertů dechové hudby lákadlem přijít příští rok zase. A nejen kvůli aranžím jinému žánru, než tomu, který dechové hudbě přísluší. Program do nového roku je složen i z líbivých dechovek, buďto známých, nebo opět z novinek, tentokrát od skladatele Perníčky či jiných.

Nastínit se muselo i pojetí termínů dechová hudba a dechovka, které u nás v Česku téměř všichni jednoznačně užíváme pojmem dechovka, a chápeme tak tím jak dechový soubor, tak žánr jemu patřičný. A tak se stalo v již zmíněné kapitole 2.

Zůstaneme-li při ní, jako ukázkou rozdílnosti využití dechového souboru jsem zmínila dechovou hudbu v USA, její historii a dnešní trend na univerzitách. V České republice takové podobné dechové orchestry, ovšem kolikrát v menším podání, máme například na konzervatořích, akademiích, nebo též na středních školách, ku příkladu na Gymnáziu Jana Blahoslava a Střední pedagogické škole v Přerově - zde ale nesmíme očekávat takové výkony a kvality, jako na zmíněných konzervatořích, kde se svému nástroji studenti věnují přednostně. Ve Spojených státech amerických je jejich originalita účast při sportovních utkání, což u nás vidno není, a když, tak výjimečně.

V neposlední řadě je třeba zmínit i české televizní stanice, které u nás mají veliké zastoupení a prezentují tak náš vzácný folklor v podání různých interpretů. Především tedy starší věková kategorie, jež se skrz svůj úctyhodný věk zdržuje v domácnosti a nemůže se tak osobně zúčastnit jednotlivých vystoupení, jednoduše si vezme ovládací zařízení a naladí si konkrétní stanice, např. Šlágr TV, které nabízí širokou škálu repertoáru, novinek a interpretů, jenž vše prezentují. I tímto si jednotlivé dechové hudby získávají na popularitě a nabádají tak k osobnímu setkání, reálné produkci.

A pro případ, že by posluchači chtěli slyšet zrovna to, na co mají náladu a takovou dechovou hudbu, k níž přirostlo posluchačovo srdce, stále je tu ještě varianta koupit CD nosičů. I s výběrem repertoáru na CD či DVD si musí dechová kapela dát záležet, jestliže chce oslovit širokou veřejnost a nejen konkrétní kategorii, ale o tom se pojednává v kapitole 4.

Když jsem si volila téma bakalářské práce, dívala jsem i na jiné již napsané o dechových hudbách. Při zjištění, kolika dechovým kapelám je už minimálně věnována alespoň kapitola, ne-li celá práce, byla to pro mě výzva už jen proto, že je o tomto souboru velice málo pramenů, krom kronik kapely de facto žádné. A na co jiného upozornit, než právě na výjimečnost pro změnu této kapely v podobě jejího repertoáru.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A POUŽITÝCH ZDROJŮ

- (1) MACEK, PETR, ED. *SLOVNÍK ČESKÉ HUDEBNÍ KULTURY*. PRAHA: SUPRAPHON, 1997. ISBN 80-7058-462-9.
- (2) KOUKAL, Milan. *Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby*. Praha: Slovart, 2007. ISBN 978-80-7209-909-2.
- (3) HANÁKOVÁ, J. *Dechová hudba a možnosti jejího využití v hudební výchově*. Brno, 2013. Diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Vedoucí práce doc. Mgr. Vladimír Richter.
- (4) E-mailová korespondence s Pavlem Skopalem [online]. Předmět Rozhovor, 21.05.2019, skopal.pavel@centrum.cz
- (5) E-mailová korespondence s Františkem Pavlušem jr. [online]. Předmět Rozhovor, 22.05.2019, pavlus.fr@seznam.cz
- (6) E-mailová korespondence s Janem Bílkem [online]. Předmět Rozhovor, 22.05.2019, jany.bilek@seznam.cz
- (7) E-mailová korespondence s Jozefem Balážem [online]. Předmět Rozhovor, 20.05.2019, hudobniny@stonline.sk
- (8) Hudební kultury Balkánu - Wikisofia. [online]. Copyright © 2013 ISSN [cit. 14.06.2019]. Dostupné z: https://wikisofia.cz/wiki/Hudebn%C3%AD_kultury_Balk%C3%A1nu
- (9) U.S. Open Brass Band Championships - November 10, 2007 - General Info. *U.S. Open Brass Band Championships | Brass Band Competition* [online]. Copyright © [cit. 14.06.2019]. Dostupné z: http://www.usopenbrass.org/bbhistory.php?fbclid=IwAR3AXlNNAjpkc2XTLtvLSRgxaLFpk-mIj0FageB6PQSumPOVmsIFjw_EGM
- (10) Marching band - Wikipedia. [online]. Copyright ©2019 [cit. 14.06.2019] Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Marching_band
- (11) Military-Style Bands Fighting March to Obscurity - Reporting Texas ★ Reporting Texas. *Reporting Texas - News and features from UT-Austin's School of Journalism ★ Reporting Texas* [online]. Copyright © 2015 Reporting Texas. All rights reserved [cit. 14.06.2019]. Dostupné z: <https://reportingtexas.com/military-style-bands-fighting-march-to-obscurity/>
- (12) *Kronika Moravské Veselky*. Osobní archiv Bronislavy Školoudíkové.
- (13) CZ - Pořádáme - Moravská Veselka, Sušice u Přerova. *Moravská Veselka, Sušice u Přerova* [online]. Copyright ©2019 Moravská Veselka z.s. [cit. 14.06.2019]. Dostupné z: <http://www.moravskaveselka.cz/c27-cz-podme>
- (14) CZ - Nabízíme - Moravská Veselka, Sušice u Přerova. *Moravská Veselka, Sušice u Přerova* [online]. Copyright ©2019 Moravská Veselka z.s. [cit. 14.06.2019]. Dostupné z: <http://www.moravskaveselka.cz/c8-nabzme>
- (15) Osobní rozhovor s Ing. Václavem Štěrbou, Uhřice 16.03.2019

- (16) Vydaná CD, DVD, MC - Moravská Veselka, Sušice u Přerova. *Moravská Veselka, Sušice u Přerova* [online]. Copyright ©2019 Moravská Veselka z.s. [cit. 14.06.2019]. Dostupné z: <http://www.moravskaveselka.cz/cd>
- (17) Osobní rozhovor s Mgr. Jaromírem Školoudíkem, Ph.D., Pavlovice u Přerova 18.01.2019

SEZNAM TABULEK

Tabulka č. 1: Prvotní obsazení kapely (vlastní zpracování).

Tabulka č. 2: Současné složení kapely (vlastní zpracování).

Tabulka č. 3: Seznam skladeb na prvním CD nosiči kapely: *Jak voní láska (1994)*
(vlastní zpracování).

Tabulka č. 4: Seznam skladeb na profilovém CD plném aranží Karla Matiaše (2012)
(vlastní zpracování).

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek č. 1: Marching Band - vojenská kapela. (11)

Obrázek č. 2: Oficiální fotografie dechové hudby Veselky (archiv souboru).

Obrázek č. 3: Současné složení kapely (archiv souboru).

Obrázek č. 4: Kapelníci Moravské Veselky pohromadě na oslavě 30. výročí kapely
v roce 2019 (archiv souboru).

Obrázek č. 5: Obal CD *Jak voní láska (1994)* (archiv souboru).

Obrázek č. 6: Obal CD *Vyznání (2002)* (archiv souboru).

Obrázek č. 7: Obal CD *S Moravskou Veselkou (2006)* (archiv souboru).

Obrázek č. 8: Obal CD *Kouzlo Vánoc (2009)* (archiv souboru).

Obrázek č. 9: Obal CD *Pohádkové Vánoce* a stejnojmenného DVD (2013) (archiv souboru).

Obrázek č. 10: Obal CD *Věnované (2010)* (archiv souboru).

Obrázek č. 11: Obal CD *Moravská Veselka a Karel Matiaš (2012)* (archiv souboru).

Obrázek č. 12: Obal CD *25 let (2015)* (archiv souboru).

Obrázek č. 13: Obal CD *Dojeďte k nám na Moravu (2017)* (archiv souboru).

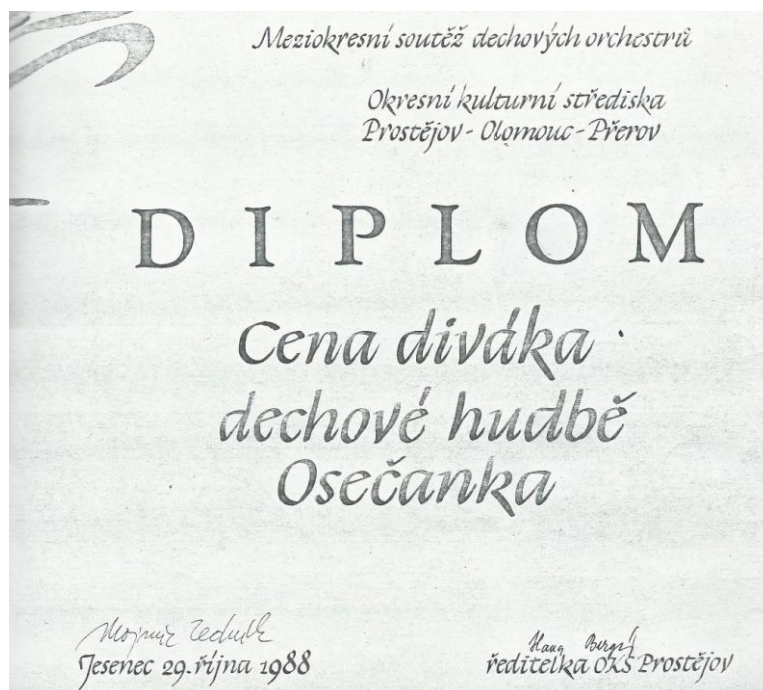
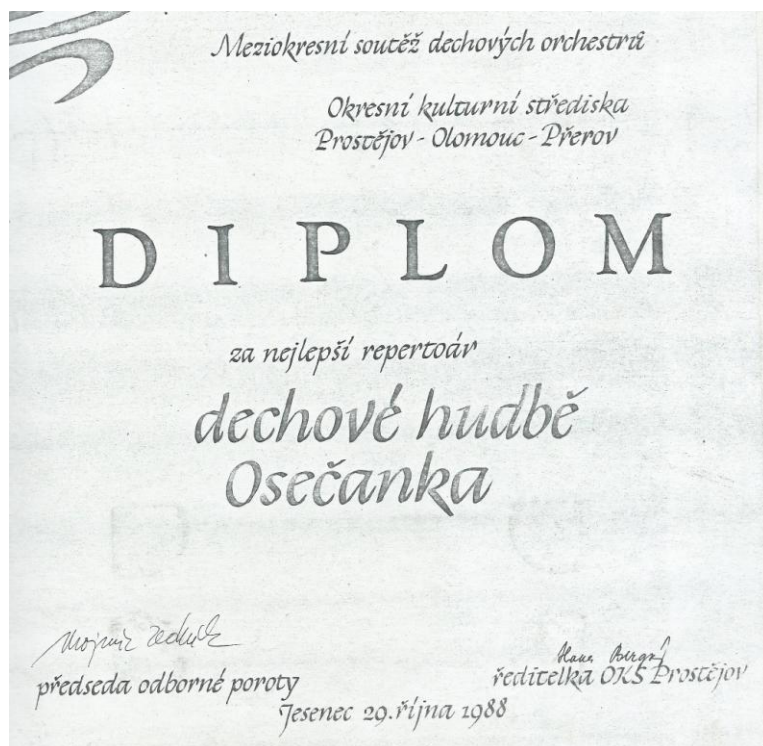
PŘÍLOHY

Fotodokumentace z kronik kapely

Dechové hudby Mládí a Pavlovanka z Pavlovic u Přerova pod vedením diriganta, pana Václava Drábka (70. léta minulého století) - Příloha č. 1

Diplomy dechové hudby Osečanky z Meziokresní soutěžní přehlídky dechových
hudeb v Litovli (18. října 1987) - **Příloha č. 2**

Kapela pod vedením Ladislava Drábka - Příloha č. 3

Jedna z prvních cest kapely za hranice našeho státu zaznamenána v novinách
(Salzburg 1993) - Příloha č. 4

Krojovaná dechovka VESELKA

Malá vesnička Sušice se nachází na samém okraji Moravské Brány, kde úrodná a rovinatá Haná přechází a ustupuje kopcovitému kraji Záhoří. Právě tam působí mladá Hanácká krojovaná hudba Veselka. Jak život běžel, tak se z mládežnické dechovky utvářel nynější kolektiv. Problémem byly odchody muzikantů k výkonu základní vojenské služby. Sedm z nich hrálo u vojenských kapel a ti to hráči tvoří jádro dnešního kolektivu.

Od roku 1990 kvalita orchestru roste. Dokladem úspěchů bylo účinkování v Mozartově městě Salzburgu. Zde se v březnu konala velká mezinárodní Muzikantenparade šou v kongresovém sále pro 600 lidí, který byl zcela zaplněn. Dvě kapely ze Slovinska, dvě z Německa, čtyři kapely z Tyrolska, tři z Rakouska a Veselka ze Sušic.

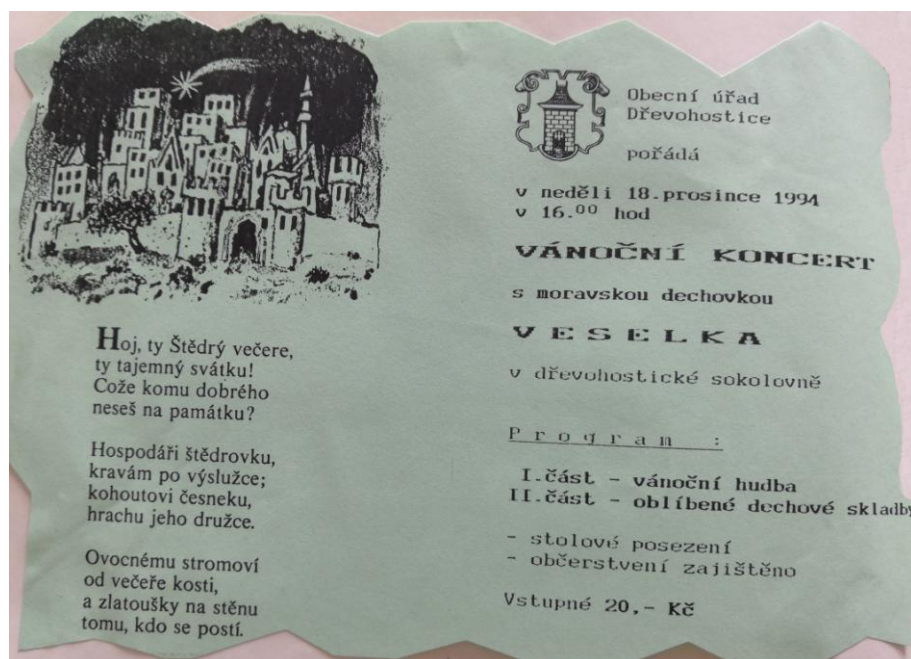
Již při příjezdu jsme byli středem pozornosti pořadatelů. Po obědě jsme nahrávali pro Club Radio Salzburg v letištní odbavovací hale tři skladby pro přímé vysílání do éteru. Režisér pořadu byl velmi spokojen a nejen, že jsme dostali kazetu s nahrávkou, ale také staré dobré pivo. Zpívali jsme „Živijó“ a „Sláva nám“ a tak v éteru zněl i tento chorál. Unaveni, ale šťastni jsme se dostali ke spánku o půlnoci. Ráno bylo překrásné počasí, ale museli jsme odjet zpět do vlasti, neboť Veselka hrála na plese muzikantů v Hodoníně. Toto je další obrovský úspěch Veselky. Vždyť v okolí Hodonína je mnoho vynikajících kapel, které tuto příležitost prezentace nedostaly. Veselka hrála s Mistřiňankou, Dolankou, Šohajkou, Túfarrantkou, Podhorankou a podobně. Veselka tak poprvé hrála před televizními kamerami...

Máte-li zájem pozvat dechovou hudbu k účinkování, obraťte se na adresu: **Ladislav Drábek, Pavlovice u Přerova 67, 751 12; telefon: 0641/2783**

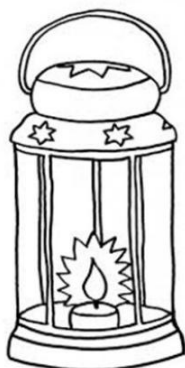
Moravská Veselka ve Španělsku (1995) - Příloha č. 5

Vánoční koncert Moravské Veselky včera (1994) a dnes (2018) - Příloha č. 6

Moravská
VESELKA
ze Sušic u Přerova

*Nad krajinou soumrak se sklání
a nám se nechce jít spát,
je tu čas snů a milování
kdy chceme štěstí si přát.*

*Na zem teď k nám andělé slétnou
na křídlech bílých jak snůh,
jejich hlás zní se zlatou flétnou
a písní vánoční ...*

Vánoční koncerty
2018

Program:

- 1) *Ave Matias*
J. J. Ryba a lidová koleda, arr. K. Matias
- 2) *Maminčino cukroví*
J. Vrána/ H. Čiháková
- 3) *Když Vánoce přicházejí*
tradiční/ neznámý, arr. K. Matias
- 4) *Dlouhé bílé noci*
B. Smíškovský/ V. Babula
- 5) *Do dětských snů*
Z. Bařka/ Z. Bařka, arr. M. Kolstrunk jun.
- 6) *Sněhová Královna*
V. O. Bauer/ L. Feldek, arr. J. Vrána
- 7) *Tajemství staré bambulky-směs melodii*
L. Hřma, arr. K. Matias
- 8) *Vánoční strom*
K. Svoboda/ Z. Borovec, arr. K. Matias
- 9) *Na křídlech andělů*
A. Perníčka/ A. Perníčka, arr. V. Maňas
- 10) *Půlnoční zvon*
M. Kolstrunk jun./ V. Babula
- 11) *Doufej, že přijde k nám*
J. Vondráček/ Z. Borovec, arr. K. Matias
- 12) *Vánoční sen*
Z. Bařka/ Z. Bařka, arr. P. Hradil
- 13) *Zůstaňme přátelé*
tradiční/ neznámý autor, arr. K. Matias
- 14) *Šťastné a veselé*
M. Štířer/ P. Fanta, arr. K. Matias

Motto setkání:
2x30

Hudební Pavlovice

Václava Drábka 2019

sobota 8. června 2019
Pavlovice u Přerova • 30. ročník

PROGRAM
14:00 slavnostní zahájení
vystoupení souborů
14:10 Kaprys (PL), Zlínice
14:50 NS Omladinka, Martinice
15:00 Muzikanti Ladislava Prudíka, Dolní Heřmanice
15:45 NS Hanácké Prosenek, Prosenice
16:00 Leoexpres, Pavlovice u Přerova
16:30 NS Olešnice, Doloplazy
16:45 Dubňanka, Dolní Dubňany
17:30 Bojnická kapela (SK), Bojnice
18.15 Moravská Veselka – 30. výročí, Sušice u Přerova

host setkání
20:00 Gloria & Moravská Veselka – taneční zábava
Moderuje: Karel Hegner

Vstup zdarma
Veškeré aktuální podrobné informace najdete na webových stránkách:
www.hudebnipavlovice.cz

Hudební Pavlovice Václava Drábka 2019,
pod záštitou Ing. Petra Vlady,
finanční podpora Olomoucký kraj.

Moravská
VESELKA

Pravé sušické hody 2019

pátek 28. 6.
20.00 tradiční hasičská p edhodová zábava – skupina **Brixenband**

sobota 29. 6.
14.00 vítání ob ánků
18.00 slavnostní hodová m e svatá

ned le 30. 6.
8.00 hodový budík **Moravské Veselky**
14.00 slavnostní zahájení hodů
14.05 **Leo-express**
14.45 **Tu e áci** – folklórní hudební recitál
15.30 **Moravská Veselka**
– výro ní hodový hudební recitál
16.00 k est knihy Kroniky vypráv ji...
16.15 **Hanácké Prosének**
– národopisný soubor
16.30 **Pálavanka**
– recitál „Od Pálavy pofukuje“
17.15 **Moravská Veselka**
– hraje moravskou lidovku
18.00 **Sestry v akci** – pravá su ícká show
18.15 **Moravská Veselka**
– hraje na odchodnou
uvádí **Vladimír Hrabal**
vstup zdarma • ob erstvení zaji t no

Olomoucký kraj
Pravé su ícké hody 2019
finan ní podpo il Olomoucký kraj.
Pod zá tlos Ing. Petra Vlady.

Obec Su íce u P erova

Moravská VESELKA

 WALTR
skupina s.c.

Aktuální informace:
www.moravskaveselka.cz
www.susice.mitrnet.cz

Záhorské odpoledne s ... - Příloha č. 9

Záhorské odpoledne s ... 2015 aneb 25 let Moravské Veselky

Čas	Program
17:00 – 17:45	Vystoupení dechové kapely věrovanka
17:45 – 18:00	Prezentace národních produktů z pivovaru Budějovický Budvar n. p. MAS Moravská brána a produktů Moravská Veselka, včetně regionálních produktů
18:00 – 19:15	Vystoupení dechové hudby Moravská Veselka s hosty: Antonín Perníčka – autorské skladby Vlado Kumpan – sólové skladby Moderuje: Vladimír Hrabal

Sobota 7. listopadu 2015, 17:00 hodin
kulturní dům Pavlovice u Přerova

Vstup zdarma

Aktuální informace:
www.moravskaveselka.cz

Moravská Veselka v pořadu Putování za muzikou - Příloha č. 10

Putování za muzikou s JOŽKOU ŠMUKAŘEM

kdy: 14. 6. 2017 v 9:00

**HOSPŮDKA
VE STODOLE**

**Zábeštní
Lhota**

Drazí posluchači,
nenechte si ujít příležitost být
při natáčení oblíbeného
pořadu a podpořte tak Vámi
oblíbenou dechovou hudbu
Moravskou Veselku!

Plakáty Veselky a Moravské Veselky

Moravská VESELKA

Dechová hudba Moravská Veselka

• kapelník Jaromír Školoudník • kontakt: Bronislava Školoudníková, mobil: +420 723 761 043
 Pavlovice u Přerova 171, 751 12, CZE
 • internet: www.moravskaveselka.cz • e-mail: mor-veselka@seznam.cz

Logos: Město Přerov, Modit, V. Padalík, GUFEX, and various regional coats of arms.

Moravská VESELKA

ze Sušic a Přerova

Dechová hudba Moravská Veselka

manažerka souboru Bronislava Školoudníková,
 Pavlovice u Přerova 171, 751 12, CZE • mobil: +420 723 761 043
 e-mail: mor-veselka@seznam.cz • SKYPE: skoloudnik
www.moravskaveselka.cz
 kapelník Mgr. Jaromír Školoudník Ph.D.,
 mobil: +420 777 874 661
 umělecký vedoucí Petr Hradil

Logos: Město Přerov, Město Sušice, and various regional coats of arms.

Repertoár Moravské Veselky - ukázky skladeb a aranžmá

S Moravskou Veselkou - 1. skladba napsána Antonínem Perníčkou výhradně pro Moravskou Veselku jakožto úvodní skladba stejnojmenného CD nosiče

Hudba a text: A. Perníčka

Arr.: P. Skopal

1. Křídlovka

S Moravskou Veselkou

The musical score is written for a single melodic line in 2/4 time, key of B-flat major. It consists of 15 measures. The dynamics are marked as follows: *f* (forte) at measures 1, 3, 13, and 14; *mf* (mezzo-forte) at measures 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, and 15; and *ff* (fortissimo) at measure 12. The score includes various articulations such as slurs, accents, and repeat signs. The piece concludes with a 'Fine' marking at the end of the final measure.

Sušická - věnováno domovské obci Sušicím u Přerova

Antonín Pemička arr. Ivo Horký

SUŠICKÁ
polka

Křídlovka 1B

The musical score for "Sušická" is written for a single melodic line in 2/4 time, key of B-flat major. It begins with a forte (*f*) dynamic and a first ending marked with a repeat sign and a first ending bracket. The second ending is marked with a second ending bracket. The score includes a section marked "1. Kř. 2. Ten." (1. Key 2. Tenor) with a mezzo-piano (*mp*) dynamic. This section is followed by a section marked "2." with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The score includes a section marked "D.S." (Da Capo) and a section marked "Dál" (Dále). The score concludes with a section marked "4." and a "Fine" instruction. The final section is marked "D.S. al Fine" and includes a double bar line and a repeat sign.

Everybody hurts - aranžmá orchestrální skladby Karla Matiaše

R.E.M.
arr. K. Matiaš

EVERYBODY HURTS

Posoun solo

f. *po 2 ha'*

4.

2.

3.

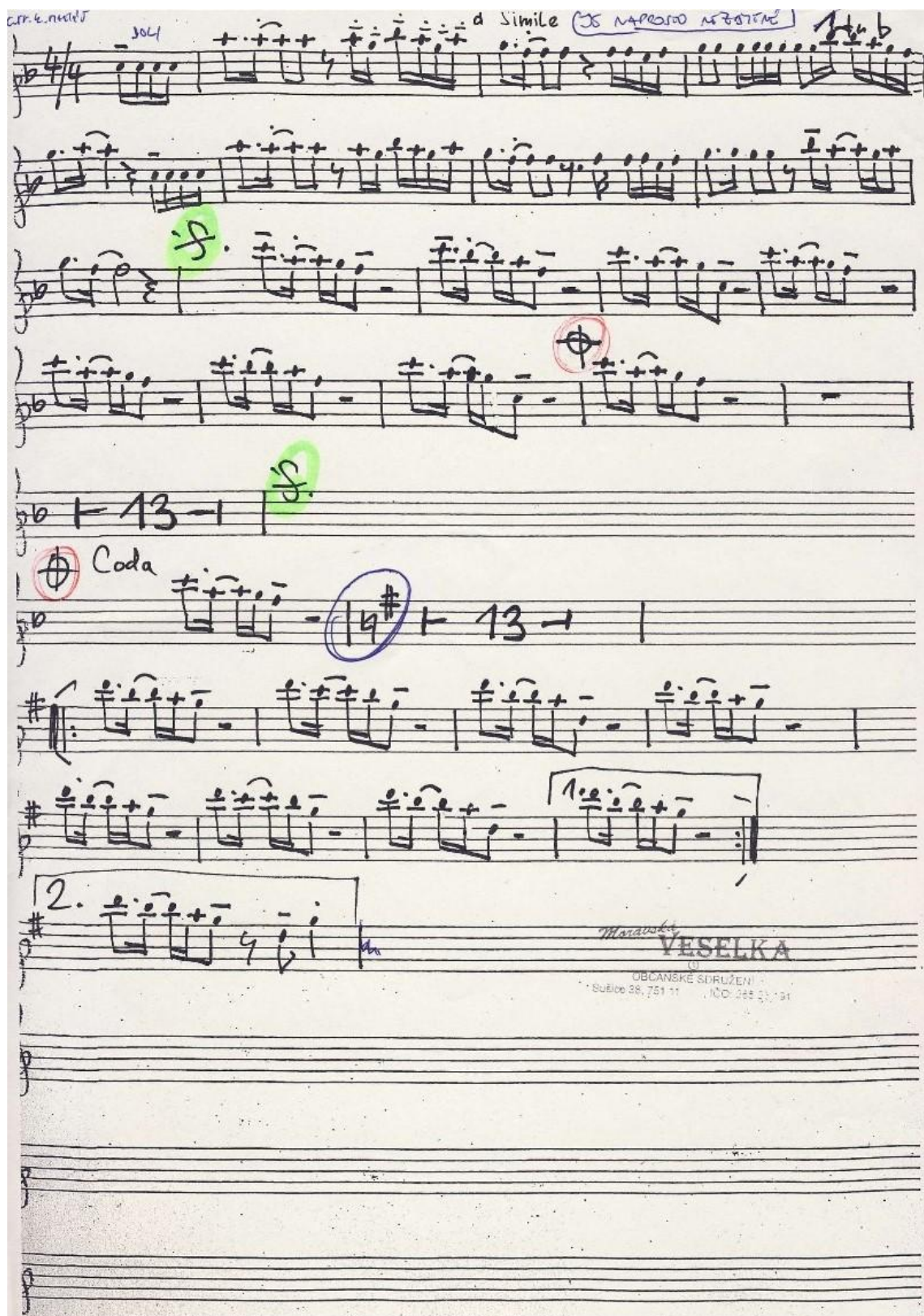
6/8

Feel 14

Moravská
VESELKA
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ
SOCIÉTÉ 30, 751 11 165 265 25 21

Je naprosto nezbytné - z profilového CD Karla Matiaše pro sólistku s vokály

Handwritten musical score for a vocal soloist. The score is written on ten staves. The first staff is in 4/4 time and includes the tempo marking "d Simile" and the handwritten instruction "Je naprosto nezbytné". The score features various musical notations, including notes, rests, and dynamic markings. A green highlight is placed under the first staff. A red circle is drawn around a measure in the fourth staff. A green highlight is placed under a measure in the fifth staff. The score concludes with a Coda section, marked with a red circle and the word "Coda". The final measure of the Coda is circled in blue. The score is signed "Maravsky" and includes the title "VESELKA". The publisher information at the bottom right reads: "OBČANSKÉ SDRUŽENÍ Sušice 26, 751 11 IČO: 265 34 131".

Směs hitů z muzikálu *Noc na Karlštejně* - jedna z posledních upravených směsí populárního žánru

Trumpet 1.in B $\flat$

Noc na Karlštejně (směs melodií)

Hudba.: Karel Svoboda
Arr.: Karel Matiaš

Jede král $\text{♩} = 96$

8

16

23 $\text{♩} = 78$ Asi do věží

36

45

52 $\text{♩} = 114$ Hoja hoj

61

66

74 $\text{♩} = 126$ Když mám tekutou révu

84 $\text{♩} = 80$ $\text{♩} = 126$ $\text{♩} = 126$

2x

Všechna práva vyhrazena, kopírování zakázáno. Dechová hudba Moravská Veselka ze Sušic u Přerova
Copyright © MV 04/2017 PH

97 Coda

98 $\text{♩} = 92$ Lásko má já stůňu

105 8 3

115 2

120 1. 2. 3. 4. D.S.

Hodně štěstí (Happy Xmass - Was Is Over) - vánoční populární aranž Karla Matiaše

HODNĚ ŠTĚSTÍ (X-MASS)

1 Tr. B

Moravská VESELKA z.s.
Sušice 38, 751 11, CZ
IČ: 26523191

Hodně štěstí (Happy Xmass - Was Is Over) - vokály

MILOŠ (X-MAS) arr. E. MATIŠ

The musical score is written on ten staves. The first staff has a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The second staff has a bass clef and a key signature of one flat. The third staff has a treble clef and a key signature of one flat. The fourth staff has a bass clef and a key signature of one flat. The fifth staff has a treble clef and a key signature of one flat. The sixth staff has a bass clef and a key signature of one flat. The seventh staff has a treble clef and a key signature of one flat. The eighth staff has a bass clef and a key signature of one flat. The ninth staff has a treble clef and a key signature of one flat. The tenth staff has a bass clef and a key signature of one flat. The score includes various musical notations such as notes, rests, and bar lines. There are also handwritten annotations like 'MILOŠ', '(X-MAS)', and 'arr. E. MATIŠ'.

Karel Matiš

HANKA

X-MAS

arr. MATIAŠ

Handwritten musical score for 'X-MAS' by HANKA, arranged by MATIAŠ. The score is written on ten staves. The first two staves contain a melody in 4/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The third and fourth staves contain a bass line, with the third staff starting with a double bar line and a '11' indicating a measure rest, and the fourth staff starting with a double bar line and a quarter note. The fifth and sixth staves continue the melody, with the sixth staff featuring a triplet of eighth notes. The seventh and eighth staves continue the bass line, with the eighth staff featuring a triplet of eighth notes. The ninth and tenth staves are empty.

Karel Matiaš

Fotografie z oslavy 30. výročí vzniku kapely (1989-2019)

POZVÁNKA

Dovolujeme si Vás pozvat na
přátelské posezení k 30. letům Moravské Veselky
a při pohárku lahodného moku zavzpomínat
na časy minulé...

v sobotu 4. května 2019 v 17.00 hod.
v malém sále kulturního domu
v Pavlovicích u Přerova
se na Vás těšíme.

Moravská
VESELKA
...s pěknou písničkou

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Petra Dudová
Katedra:	Katedra hudební výchovy
Vedoucí práce:	Mgr. Lenka Kružíková, Ph.D.
Rok obhajoby:	2019

Název práce:	Dechová hudba Moravská Veselka včera a dnes
Název v angličtině:	Brass Band Moravská Veselka yesterday and today
Anotace práce:	Práce je zaměřena na obměnu a oživení repertoáru kapely jinými žánry, než je dechovka, dále jsou pak zmíněny nové spolupráce se skladatelem a aranžérem, jež úzce souvisí s obohacením repertoáru.
Klíčová slova:	Dechovka, dechová hudba, Blaskapelle Gloria, DH Mistříňanka, DH Túfáranka, DH Maguranka, Brass Band, Marching Band, Moravská Veselka, studio PROFON
Anotace v angličtině:	The work is focused on the renewal and revival of the band's repertoire with other brass band genres not only brass band, then there is also mentioned new cooperation with a composer and an arranger which is closely related to repertoire enrichment.
Klíčová slova v angličtině:	Folclor brass band music, Blaskapelle Gloria, Brass Band Mistříňanka, Brass Band Túfáranka, Brass Band Maguranka, Brass Band, Marching Band, Moravská Veselka, a studio PROFON
Přílohy vázané v práci:	Fotodokumentace z kronik kapely; Plakáty Veselky a Moravské Veselky; Repertoár Moravské Veselky - ukázky skladeb a aranžmá;

	Fotografie z oslavy 30. výročí vzniku kapely (1989-2019)
Rozsah práce:	53 stran textu, 24 stran příloh
Jazyk práce:	český